ଜାନ୍‌ମାନ୍
ଚାଲିଶା

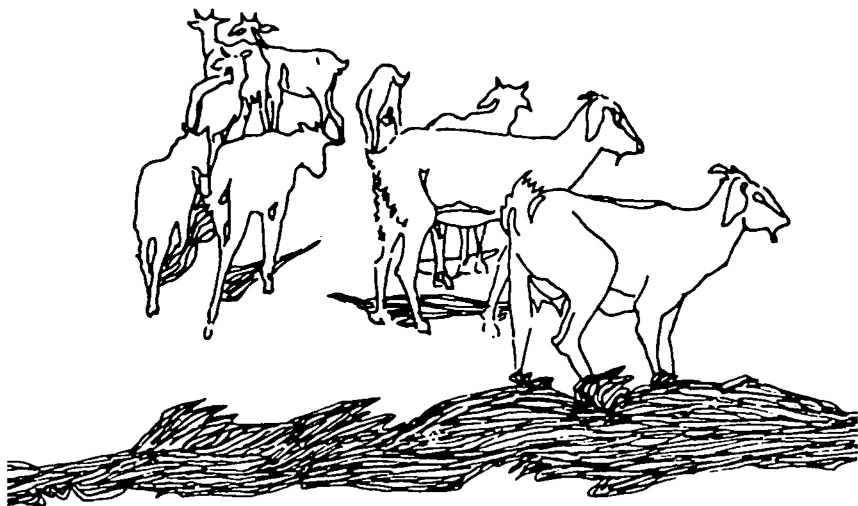
ଡକ୍ଟର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

ଛାନ୍‌ମାନ୍ ଚାଳିଶା

ପ୍ରକାଶକ
ଲାର୍କ ବୁକ୍‌ସ
ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ଚାମ୍ବର୍ସ
ଭୌମନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୧

ମୁଦ୍ରଣ
ଶୋଭନ
ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ୧୯୯୪

ହନୁମାନ୍ ଚାଲିଶା

ଡକ୍ଟର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

ଚିତ୍ର

ଛଦାଚରଣ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

ଉଲ୍‌ଟିଆ

ଗଁଡିଆ ଘରର୍ ବଡ଼୍ ଡୁଲିକେ
ଯାଇଥିଲି ଧାନ୍ କୁଲ୍‌ଜି
ଛିଡ଼େଇମାଡ଼ି କରି ହେଲା ଟାଁବେ
ତହୁଁ ହୁଇ ମାନ୍ ପୁଇଚି
ଇନ୍ତା କାଣା ହେଲା ?
ସବୁ କଥା ଫସ୍‌କୋଧଁଦୋ
ସବୁ କର୍ଥ ପୁଲା
ରଜା ବଖ୍‌ରି ମେଲା ପଡ଼ିଛେ
ମଗ୍‌ନିଆ ଘରେ ତାଲା
ଗୁରୁ ବସିଛେ ମୁହଁ ଢାପି କରି
କଥା କହୁଛେ ଚେଲା

କୁଡୁଥିଲିଁ କଁଡା ବଁଧିଆଡ଼ିଥିଁ ଯେ
ପାଏଲିଁ ସୁନାର୍ କସ୍‌ନା
ନୁଡୁଥିଲିଁ ମୁଇଁ ଖଜୁର୍ ପଟି ଯେ
ପାଏଲିଁ ପାଟର୍ ଦସ୍‌ନ!
ଇନ୍ତା କାଣା ହେଲା ?
ଚଷ୍‌ମା-ବାଲା ବସି ରହିଛେ
ଅଁଧା ନଗ୍‌ଦିଗଲା
ଫେଁପୁଟିଆ ଉଠି ବସୁଛେ
ବଇଦ୍ ବୁଡ଼ା ମଲା
କିଏ ପାଏଲା ଇଟ୍ଟିବୁରୋ
ଆର୍ କିଏ ରସ୍‌ଗୁଲା

ଖୁଜୁଥିମି

ଖୁଜୁଥିଲି ଖୁଜୁଛେଁ ମୁଇଁ
ଖୁଜୁଥିମି ସବୁଆଡ଼େ
କାହିଁଗଲା ଯେ ନାଇଁ ଆଏଲା
ନାଇଁ ପଠାଲା ଚିଠି ଖଁଡେ଼

ସେ ହେଇଥିଲା ବାଁଗ୍‌ରି ସୁଁଦ୍‌ରି
ମୁଇଁ ହେଇଥିଲିଁ ଡେଁଗ୍ ଡଉଲ୍
କୁଁଡ଼ିକାଁଚି ଧରି ଖେଲୁଥିଲୁଁ ଦୁହେଁ
ଘାଁସର୍ ଡିଉନ୍ ଧୂଲିର୍ ଚାଉଲ୍
ଖେଲୁଥିଲୁଁ ଦୁହେଁ ଟକାଭଉଁରୀ ଯେ
ହିଟି ପଡୁଥିଲୁଁ ଆଡ଼େ ଠାଡ଼େ

ସେ ଗାଉଥିଲେ ମୁଇଁ ଶୁନୁଥିଲିଁ
ଘାଏ ଘାଏ ଧରୁଥିଲିଁ ପାଲିଆ
ସେ ଥିଲା ଗୁରୀ ଲାଏବାନ ପରତିମା
ମୁଇଁ ଥିଲି ପରେ କେଁଦା ମଲିଆ
ଇନ୍ତା କାଣା ଗୁଟେ ହେଇଗଲା ଯେ ମୁଇଁ
ଧସ୍‌କି ପଡ଼୍‌ଲିଁ ଗୁଟେ ମାଡ଼େ

ମନ୍ ମୋର୍ କହୁଛେ ଆଏତା ବାଏଲେ
ବସି ଦେଖୁଥିଟିଁ ଏକୁସ୍‌କଟି
ଖାଦି ପିଆଦି ଛାଡ଼ି ଥାଇ ଗୁଟେ ଠାନେ
ଶୁଖ୍ ପଛେ ମୋର୍ ଯାଏତା ଟଁଟି
ଗାଁ ଖେତ୍ ଖଲା ଲାଗୁଛେ ବିଷ୍‌ପିତା
ବୁଲୁଥିସିଁ ମୁଇଁ ପତ୍‌ରା ଝାଡ଼େ

ନିସାନ୍

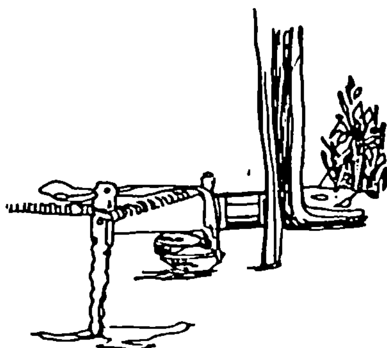
ବାଜ୍‌ଲେ ନିସାନ୍ ଢୋଲ୍ ବୋ ପିଲେ
ଗାଆଁର୍ ଖୁଇଲ୍ ଦୁଲ୍‌କିବା
ପୁର୍‌ଲେ ପାନି ପୁର୍‌ନି ବଁଧେ
ଖଲ୍‌ଖଲାତେଲ୍ ଛଲ୍‌କିବା

ପୁଷ୍‌ପୁନିକେ ପନା ମିଠା
ଶିକାର୍‌ତିଉନ୍ କାକ୍‌ରା ପିଠା
ମାଁ ସମ୍‌ଲେଇ ମନ୍ ଦେଲେ ବୋ
ବେଲ୍ ଜାଇ କାଏଁ ଭଲ୍‌କିବା ?

ଜନ୍‌କେ ଯେ ମାରସି ଲେଦା
ମହାନ୍ ମୁରୁଖ୍ ମହାନ୍ ଗଧା
ଆଡ୍ରେ ବଏଲେ ଠାଡ୍ରେ ବୁଝ୍‌ସି
ଦେଖୁନ୍ ଦେଖୁନ୍ ମିଲ୍‌କିବା

କୁକୁର୍ ଭେଁକ୍ ତ ମୁଲୁଁ ବଁକା
ସାଏଲେ ଗଲେ ଲଖେ ଟଁକା
ବାଁଜିଟାକେ ବାଁଧିଲେ ମିସେଲ୍
କେନ୍‌ତା କରି ସଲ୍‌ଖିବା ?

ଭଟ୍‌କି ନାକେଁ ଟକା ଗୁନା
ନୁହେ ପିତଲ୍ ଖାଁଟି ସୁନା
ରେଁତିମାଛି ଧୁରଲେ ଭି କାଏଁ
ନୂଆ ବାଗିର୍ ଝଲ୍‌କିବା ?
ବାଜ୍‌ଲେ ନିସାନ୍ ଢୋଲ୍ ବୋ ପିଲେ
ଗାଆଁର୍ ଖୁଇଲ୍ ଦୁଲ୍‌କିବା

ବିହା

ବାଜୁଛେ ଦୁଲ୍‌ଦୁଲି ବଜା
ଶୁଭୁଛେ ହୁଲ୍‌ହୁଲି ହୋ
ଆର୍ ଘଡ଼େକେ ବଟେଇଦେମୁ
ନନୀ ଯିବା ଚାଲି ହୋ

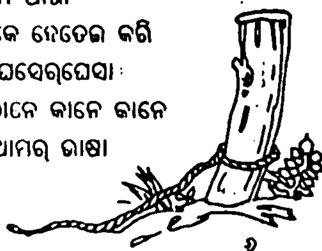
ଜନମ୍ ଠାନେ ଜୀବନ୍ ଠାନେ
ବୁଲର୍ ଯୁଡ଼େ ଘର୍ ହୋ
ଇନୁ ଗଲେ ଥିବା ମନେ
ପଡ଼ୁଥିବା ସୋର୍ ହୋ

ଅଛନ୍ ଯେତେ ଯିବେ ସଭେ
ଇନ ଯେତେ ଠୋଲ୍ ହୋ
କିଂଦ୍‌ରୁଥିସି ଜୀବନ୍‌ଟକା
ଗୁଟା ରଂଗେ ଗୋଲ୍ ହୋ

ଗୁଟେ ଭାଷା

କୁଟେ ଲୁକର୍ ଗୁଟେ ଭାଷା
କୁଟେ ଜୀବନ୍ ଗୁଟେ ଆଶା
ମାଆର୍ ଭାଷା ବୁଆର୍ ଭାଷା
ବୁଢ଼ାର୍ ଭାଷା ଟୁଆର୍ ଭାଷା
ମାମୁର୍ ଭାଷା ମାଇଁର୍ ଭାଷା
ନାନୀର୍ ଭାଷା ଗଇଁର୍ ଭାଷା
ବାଟର୍ ଭାଷା ହାଟର୍ ଭାଷା
ଗାନା ଆଉର୍ ନାଟର୍ ଭାଷା
ଠାନର୍ ଭାଷା ମନର୍ ଭାଷା
ରୂପର୍ ଭାଷା ଗୁନର୍ ଭାଷା
ଖେତର୍ ଭାଷା ଖଲାର୍ ଭାଷା
ଶାଲୀର୍ ଭାଷା ଶଲାର୍ ଭାଷା
ମୁର୍ଖର୍ ଭାଷା ଗ୍ୟାନିର୍ ଭାଷା
ପଥରର୍ ଭାଷା ପାନିର୍ ଭାଷା
ସୁନାର୍ ଭାଷା ଲୁହାର୍ ଭାଷା
କୁଆ କୁଇଲି ଧୁଆର୍ ଭାଷା
ଘରର୍ ଭାଷା ଘାଟର୍ ଭାଷା
ନିଜର୍ ମାଆର୍ ପେଟର୍ ଭାଷା

କୁଟେ ଲୁକର୍ ଇଟା ନ ଭାଇ
ଆମର୍ ଗୁଟେ ଭାଷା
ଇ ଭାଷାକେ ପାସ୍‌ରି ଦେଲେ
ଭୁସ୍‌ଲିଯିବା ଆଶା
ଇ କଥାକେ ଗେତେଇ କରି
ହେମା ଘେସେର୍‌ଘେସା
ଠାନେ ଠାନେ କାନେ କାନେ
ଶୁଭବା ଆମର୍ ଭାଷା
ଭାଷାଟାକେ ନିଶା କଲେ
ବଦ୍‌ଲିଯିବା ଦଶା

ମାଗନି

ମେଘ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ପାନି
ଝାର୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା କାଠ୍
ବାଟ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ଠିକ୍‌ନା
ଚାଲିଯିମା ଛାଟେଛାଟ୍

ଗଛ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ଛାଏ
ଫୁଲ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ବାସ୍‌ନା
ଗାଏଲେ ରଖ୍‌ମା ଯତ୍‌ନେ
ମାଏଟ୍ରେଣ୍ଡୁ ସୁନା କସ୍‌ନା

ଖେତ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ଧାନ୍
ବଁଧ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ଝୁରି
ପଦ୍‌ରେଁ ଖାଏମା ପୁଡ଼ଗା
ପୁରବା ପଖାଲ୍ ଖୁରି

ମାଏଟ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ଉଷୋ
ଗୁରୁକେ ମାଗ୍‌ମା ପାଠ୍
ରାଏତ୍‌କେ ମାଗ୍‌ମା ସପନ୍
ଚାଲିଯିମା ଛାଟେଛାଟ୍

ନୂଆ କୁନ୍‌ହାଁ

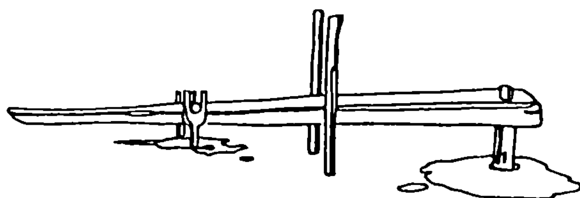
ଟିକେଟିକେ, ନୂଆ ନୂଆ
ଟିକେଟିକେ କୁନ୍‌ହାଁ
ଟିକେଟିକେ ଉସଦ୍
ଟିକେଟିକେ ଦୁଖ୍‌ମନା
ଟିକେଟିକେ ରୁଷାଫୁଲା
ଟିକେଟିକେ ଲାଡ଼
ଟିକେଟିକେ ମାଉଁସ୍ ଛାଲ୍
ଟିକେଟିକେ ହାଡ଼
ଟିକେଟିକେ ମିଶି ସବୁ
ହେଇଛେ ଦୁନିଆ
ଟିକେଟିକେ କୁନ୍‌ହାଁ ଆଉର୍
ଟିକେଟିକେ ନୂଆ

ଗୁଟେ ଯୁଡ଼େ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ
ଗୁଟ୍‌ଦୁ ପିଲାଛୁଆ
ଗୁଟେ ଯୁଡ଼େ ଶୁଆଶାରୀ
ବାକି ସବୁ କୁଆ

ଗୁଟେ ଯୁଡ଼େ ସିଆନ୍ ଛଡ଼ା
ସଭେ ତ ଭକୁଆ
ଗୁଟେ ଯୁଡ଼େ ଗଛ୍-ପାଚ୍‌ଲା
ବାକି ସବୁ ଲୁଦା
ଗୁଟେ ଯୁଡ଼େ କୁନ୍‌ହାଁ
ଆଉର୍ ଯେତେ ସବୁ ନୂଆ

ଘାଏଘାଏ ବାଦଲ୍ ଛାଏ
ସବୁବେଳେ ଖରା
ଘାଏ ଘାଏ ଜନକ୍-ରାଏତ୍
ସବୁବେଳେ ଡରା

ଘାଏ ଘାଏ ପାଏନ୍‌କାଁଚି
ସବୁବେଳେ ଚେରା
ଘାଏ ଘାଏ ତେଗାନଚା
ସବୁବେଳେ ଶୁଆ
ଇଟା ଇନ୍ତା ସମିଆ
ଭାଇ ମସ୍‌କୁଲ୍ ସମିଆ

ଭାଏ ଜିଉଁତିଆ

ଏ ସୁର୍ ଗଲେ ମୁଇଁ
ଢେଁକିଶାଲେ ଫାଁଦ୍‌ମି ଗୁଟେ ଦୁଲି
ମାଁ ବହୁ ମୋର୍ ଦେଖୁଥିବେ
କେନ୍ତା ଟୁକେଲ୍ ବଲି
ଦଦା ଆସି ମୋର୍ କାନ୍ ଅଁଠ୍‌ବା
ଭାଏ ଆସି ମୋର୍ ସାଂଗ୍ କଁଟ୍‌ବା
ଆଖର୍ ପାଖର୍ ସଭେ ବଲ୍‌ବେ
ଗଲୁ ତ ବୁଢ ଭୁଲି

ବଛର୍‌କେ ଘାଏ
ବାରମାସେ ଆଏସି ପରେ ଥରେ
ଦଶ୍‌ରା ମାସ୍‌ର ଭାଏ ଜିଉଁତିଆ
ତିହାର୍ ଘରେ ଘରେ
ସେ ବେଲାକେ ଟାକିଥିସିଁ ମୁଇଁ
ଫୁକି ଫୁକି କାଦ୍ ଚୁଲ୍‌ହି

ଚୁଆଁଶାଲେ ବସି ଦୁବ୍ ଖୁଟି ଖୁଟି
କର୍‌ମି ମୁଇଁ ବିନ୍‌ତି

ସବୁଠାନେ ମୋର୍ ଦଦା ଭାଏ
ଆଘୋ ହଉନ୍ ଗନ୍‌ତି
ନୁଆ ଶାଡ଼ି ପିଂଧି ଉପାସ୍ ରୁଁତେ
ଦେମି ମୁଇଁ ହୁଲ୍‌ହୁଲି

ଜିଉଁ ଜାଗି ଥ ଦଦା ଭାଏ ମୋର୍
ଉତୁ ନାମର୍ ବାନା
ସବୁଠାନେ ସୁକାଲ୍ ହଉ
ଏଭର୍ ପିଠାପନା
ଲାଗ୍‌ଡା ଗର୍ଜା ଚାଲି ଥାଉ
ଜାବନ୍ ହସି ଖେଲି

ଡାଲ୍‌ଖାଇ

ଡାଲ୍‌ଖାଇ ବୋ
କଷି ବେଲେ କଷାକଷା
ପାଚ୍‌ଲା ବେଲେ ମିଠା
ମାଟିକେ ନଂଗଲ୍ କି ରେ
କାଦୋକେ ଯେ ପଟା
ବଁଧ୍‌ତଲେ ଉଦା ଉଦା
ଆଡ଼ି ଶୁଖାଭଟା

ନେହିର୍ ଲାଗି ପଥର ଯେ
ବାଁଥିର୍ ଲାଗି ଇଟା
ଜଲ୍‌ତି ଜୁଏ ହାଦ୍ ଦେଲେ ରସିଆ
ତୁଇ ହେବୁ ହତ୍‌ହେଟା
କି ତାଲ୍‌ଖାଇ ବୋ

ତାଲ୍‌ଖାଇ ବୋ
ପାଣେ ପାଏଲେ ଖୁଲୁର୍ ଖୁଲୁର୍
ପହ୍‌ଆଡ଼େ ଚୁପୁରା
ଇନ ସିନା ସାଭ ଗୁସିଆଁ
ସେନ ତ ବୁପୁରା
ଥିଲେ ଦେସନ୍ ମୁହୁଁ ଆଡ଼ି
ନାଇଁଥିଲେ ନୁରା
ହଁ ବଏଲେ ଗଦର୍‌ଗେଁଡ଼ା
ନାଇଁ ବଏଲେ ଦୁରା
ସବୁ କଥାକେ କାନ୍ ଦେଲେ ନାଗର
ତୁଇ ହେବୁ ତ ଭଏଁରା
କି ତାଲ୍‌ଖାଇ ବୋ

ତାଲ୍‌ଖାଇ ବୋ
ଧାଇଁଧୁପି ବାର କିରେ
ବସିଥାଇ ତେର
ବେଲ୍‌ଉଦ୍‌ଲା ଝଟ୍‌କେଲା
ଖଟ୍‌ପିଁଡ଼ା ତେର
ବାଦଲ୍-ଚଢ଼ା ତାଲ କି ରେ
ପାତାଲ୍-ଡୁବୁ ଚେର
ଇନ୍‌ତା ଗଛ୍ ଚାଗ୍‌ଦିଆତୁ
ବାଁଚି ଦେଇ ଘେର
ଫଲ୍ ପାଚ୍‌ଲେ ପାଇଯିବୁ ରସିଆ
ତୁଇ ରସର୍ ସାଗର
କି ତାଲ୍‌ଖାଇ ବୋ

ମାଇଲା ଜଡ଼

ମୁନ୍‌ଗା ପତର୍ ସୁରୁସୁରୁ
କଦେଲ ପତର୍ ବଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼
ବେଲ୍ ହେଲାନ ମୁଡ଼୍ ଉପ୍‌ରେ
କେତେ ହେସୁ ଲାଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼
କିଏ ରହିଛେ ହସି ଖେଲି
କା'ର ଭାଂଗିଛେ ହାଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼
ଦେଖି ନାପି ବାଟ୍ ଚାଲ୍‌ବୁ ଧନ ଗା
ଇ ସବୁଆଡ଼େ ଗାଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼

ଝଡ଼ିଗଲେ ଶାଗୁଆ ପତର୍

ଶୁଖା ଖଡ଼ ଖଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼
କାନେ କହେଲେ ସଭେ ଶୁନ୍‌ବେ
କାଏଁ ଯେ ଏତେ ରଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼
ଧାନ୍ ବଲି ବୁହି ଆନ୍‌ଲୁ ସିନା ଗା
ଇ ଚୁଣ୍ଠା ଗରଗଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼
ଭାଂଗିଯିବା ତୋର୍ ସିଧା ଚାଲି ଜାନିଥା
ତୁଇ ହେବୁ ଲଡ଼ବଡ଼
ରେ ମାଇଲା ଜଡ଼

ପାନି ଦେ

ଶୁଖିଗଲା ନଦୀ ନାଲ
ଶୁଖିଗଲା ଚୁଆଁ
ହାୟ ବରଷା କାଏଁ ଭରସା
ଲୁକେ ଅଚାବୁହା
ଟେଁଢ଼ା ଟିପି ବୁଢ଼ା ଟେଁଗ୍ରା
ମୁଡ଼୍ ହଲେଇଦେଲା
ଟିକେ ଚହଁରେଇ ହେଇ
ମେଘ୍ ପଲେଇଗଲା

ଏ ମେଘ୍ ପାନି ଦେ
ପାନି ଦେ ରେ ପାନି ଦେ
ମାଟିର୍ ଫଟି ଯାଉଛେ ଶୁଖି
ପାନି ଟିକେ ଆନି ଦେ
ଏ ମେଘ୍ ପାନି ଦେ

ଶୁଖିଗଲା ଗଛ୍‌ପତର୍
ଶୁଖିଗଲା ଘାଁସ୍
ସଥେ କାଏଁ ଏସୁର୍ ଆର୍
ନାଇଁ ହୁଏନ ଚାଷ୍
ବୁଂଦେ ଥୁପେ କିଛି ନାଇଁ
ଖେଦ୍ ଗଲାନ ଫାଟି
ଲୁକେ ଭାଗ୍‌ଲେ ସହର୍ ଆଡ଼େ
କିଲି ଘରର୍ ଟାଟି
ବରଷି ଦେ ରେ ଗଝୋଗଝୋ
କଲା ପରଦା ଟାନି ଦେ
ଏ ମେଘ୍ ପାନି ଦେ

କନିଆଁ-ନୁରା

ହେଇଥିବା ବାଁଗ୍‌ରିଟେ ଭାଇ
ସୁଁଦ୍‌ରୀଟେ ଭାଇ
ପାଠ୍ ପଢ଼ିଥିବା ଜହ
ମୋର୍ ବୁଆ ମାଆ
ନୁରୁଛନ୍ ଝନେକେ
ଯେ ହେବା ତାଁକର୍ ବହ

ଡକେନ୍-ମୁଡ଼ୀ ଶିଂଘେନ୍-ନାକୀ
ଖଜୁର୍-ଡେଂଗୀ
ଗୁହୁଡ଼ା ଗୁହୁଡ଼ା ଅଛନ୍
ବଢ଼ିଆ ଝନେକେ
ନୁହେ ଭେଟ୍ଟୁ ବଲି
ନାଇଁ ହୁଏ କିଛି ପସନ୍
ଇହାଦେ ମୁଇଁ
କେନ୍‌ତା କର୍‌ମି କହ ?

ହେଉଥିବା ଡଉଲ୍ ଡାଉଲ୍
ହଳଦି-ଗୁରୀ
ଗାଉ ଜାଣୁଥିବା ଗୀତ୍
କରୁଥିବା କବାର୍ ବୁତା
ଦିନ୍ ସରତା
କାଏଁ ଖରା କାଏଁ ଶୀତ୍
ଖୁଜୁକୁଁ ଟୁକେଲ୍ ବାଗିର୍
ଟୁକେଲ୍ ଗୁଟେ
ଚୁଲିଚୁଲି ଙ୍କୋ ସଲା ଶହ ଶହ

ଜାନିଥିବା ଗୀଁଧି ବାଢ଼ି
ଘର୍ ବନ୍‌ଦେଉ
କହି ଶିଖିଥିବା କଥା
ଚାଲୁଥିବା ଯୁଗର୍ ସଂଗେ
ପାଦ୍ ମିଳେଉ
ନାଇଁ ହେଉଥିବା ଅଥା
ଭାଉମାନେ ଚିହ୍ନିଛ କଏଲେ
ଉନ୍ତା ଝନେକେ
ନୀ ଗୀ ଛିଲା କହ

ମୁରୁଖ୍ ଟିପୋ

ଜୁଟିଥିଲିଁ ବୁନିଥିଲିଁ
ବଲେଉଥିଲିଁ ପାନି
ଦାଉନେଲା ଉନିଆ ଝନେ
ନାଇଁ ପାରଲିଁ ଜାନି

ସବେ କହେଲେ ମୁରୁଖଟିପୋ
ଅକଲ୍ ଟିକେ ନାଇଁ
ଜଗେଉଥିଲୁ ନାଇଁ ଜଗଲୁ
ପଡ଼ଲୁ କୀ ଯେ ଶୁଇ
ନେଲା ଲୁକେ ନେଇଗଲେ
ଦାଉ ଯେ
କୀ ହେବା ହୁରଗୁନି ?

ଫିରୁଥିଲିଁ ମାଛିଅଁଧିରିଆ
ଘିନିକରି ହାଟ୍
ଧୁକାଗରଡ଼ି ଆଏଲା ମାଡ଼ି
ନାଇଁ ଦିଶ୍‌ଲା ବାଟ୍
ନଳିଆ ତଳେ କଳିଆ ଝନେ
ନେଲା ସବୁ ଲୁଟି
ମାଏଲା ଗୁଟେ ଚଟର୍ ଧକା
ପଡ଼୍‌ଲି ମୁଇଁ ହିଟି
ଲୁକେ କଏଲେ, 'ଚୋର୍ ପଲାଲା
ଚୋର୍ ପଲାଲା ଧର'
ଧରିଥାନ୍‌ଲେ ସତେ କାଏଁ ମୁଇଁ
ପାରମି ତାକେ ଚିହ୍ନି ?

ମୁଇଁ ପିଁଧିଲେଁ ମଏଲା ଧୁତି
ସେ ପିଁଧିଥିଲା ପେଁଟ୍
ଦାଉନେଲା ଲୁଟିନେଲା
ନାଇଁ ପଡ଼୍‌ଲା ଭେଟ୍
ମୁଇଁ ବିକ୍‌ମି ନିଜର୍ ରକତ୍
ସେ ଆଏବା ଘିନି

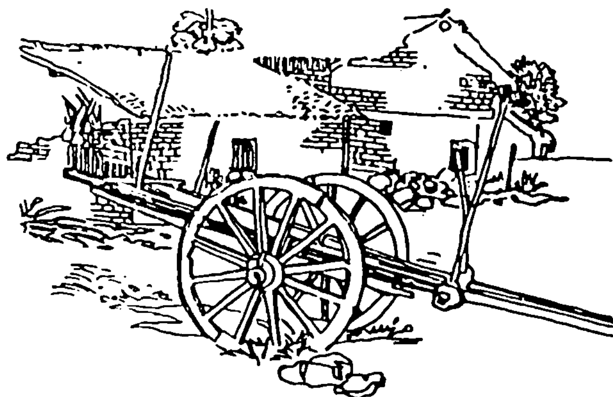
କାହିଁ ଗଲା ?

ଛନଛନ ଜହ୍ନ ମେଘତଳେ ଲୁକି
କରୁଥିସି ଛାଏଁ ଛାଏଁରେ
ଉହାଟିଆ ମତେ ଏକ୍ଲା ଦେଖି ସେ
ଖିଜେଇ ହଉଛେ କାଏଁରେ ?
କେହି ନାଇଁ କାହିଁ ଜହ୍ନକେ ଖେଦ୍‌ବା
ଲାଗୁଛେ ତ ବାଏଁ ବାଏଁରେ

ଆଝରି ଦିନ୍‌କେ ଆଏମି ବଲି ଯେ
କରିଥିଲା କେତେ ଟିଆ
ପାସ୍‌ରିଦେଲା କାଏଁ ମନୁ ମତେ ସତେଁ
ବିଦ୍‌ରି ଯାଉଛେ ହିଆ
ଦୁଖ୍ ଦୁକିଦୁକି ଜୀବନ୍ ଧରିଛେଁ
ହଉଛେଁ ମୁଇଁ ହାଏହାଏରେ

ଗଲ୍ ପାଉକରି ହେଲି କଲ୍‌ବଲ୍
ଜପୁଥିଲିଁ ଯାହାର୍ ନାଁ
ଦଶ୍‌ରା ବେଲ୍‌କେ ଦୁସ୍‌ରା ହେଲା ସେ
ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ଗାଁ
ତାର୍ ଗଲାଦିନ୍ ମନ୍ ଡାକୁଥିଲା
ମୁଇଁ ଭିଲ୍ ତାର୍ ସାଂଗେ ଯାଏଁରେ

ସେ ତ ନାଇଁନ ଘରେ ବଲି ଆଏଛ୍
ସବୁଆଡ଼େ ଛିନା ଛିନା
ଉଡ଼ିଯାଏତିଁ ଯେ ଅଦର୍‌ବା ମୁନୁଷ୍
ଛିଡ଼ିଯାଇଛେ ମୋର୍ ତେନା
ଗନି ଗନି ତରା ଡାଲି ଲୁହଧାରା
କାଂଦି କାଂଦି ଗାଡ଼୍ ଗାଏଁରେ

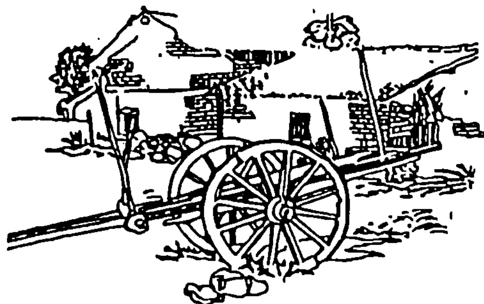

ଆମର୍ ଗାଁ

ନାଇଁନ ଚେଁଢେଇ କେହି
ନାଇଁନ ଫଁଗ୍‌ନିଆ
ନାଇଁନ କାମ୍‌ଚୋର୍ ଜନେ
ନାଇଁନ ମର୍‌ନିଆ
ନାଇଁନ ମୁରୁଖ୍ ବେଢ଼ା
ନାଇଁନ ଜନେ ରୁଗୀ
ନାଇଁନ ଟିଂଗାଲୁ ଭାଇ
ନାଇଁନ କେହି ଭୁଗୀ
କେନ୍ ଗାଆଁଟା ଇନ୍ତା ଅଛେ
କହ ବୋ ତାର୍ ନାଁ
ଇଟା ଆମର୍ ଗାଁ ଭାଇ
ଇଟା ଆମର୍ ଗାଁ

ନାଇଁନ କେହି ଚୋର୍ ଚୁହାଡ଼
ନାଇଁନ ଅସାଧୁ
ନାଇଁନ ଜନେ ଖସୁଆ ଭାଇ
ନାଇଁନ ଅଗାଧୁ
ନାଇଁନ ଯେନ କଁଟା ଅସଦ୍
ନାଇଁନ କପଟ୍ ଲୁଟ୍
ନାଇଁନ ଯେନ ବାହା-ଜବ୍‌ରାନ୍
ନାଇଁନ ହରିଲୁଟ୍
କେନ୍ ଗାଆଁଟା ଇନ୍ତା ହେବା
କହ ତ ତାର୍ ନାଁ
ଇଟା ଆମର୍ ଗାଁ ପଢେ
ଆମର୍ ମାଟି ମାଁ

ଆମର୍ ଗାଁ ଆମର୍ ମାଁ
କର୍‌ମା ତାର୍ ସେବା
ନିଜର୍ ମଂଗଲ୍ ପରର୍ ମଂଗଲ୍
ଦେଶର୍ ମଂଗଲ୍ ହେବା
କାମ୍ କର୍‌ମା ଡବଲ୍ ଟିବଲ୍
ଦିହୁଁ ବୁହାମା ଝାଳ୍
ହଁସ୍‌ବା ଖେଦ୍ ହଁସ୍‌ବା ଖଳା
ଜରୁର୍ ଏସୁର୍ ସାଲ୍
କେନ୍ ଗାଆଁର୍ ଯୁଆନ୍ ତୁଇ
କହ ବୋ ତାର୍ ନାଁ
ଇଟା ଆମର୍ ଗାଁ ଭାଇ
ଇଟା ଆମର୍ ଗାଁ

କବାର୍ ବୁଡା

ଖୁଜ୍‌ଲେ ପାଏମା ମାଗ୍‌ଲେ ମିଲ୍‌ବା
ଚାଲ୍‌ଲେ ଦିଶ୍‌ବା ବାଟ୍
ଗୋଡ୍ ବାଁଧିକରି ବସିଥିଲେ କାଏଁ
ଘର୍‌କେ ଆଏବା ଘାଟ୍ ?

ନିସ୍ତିଆ ହେଇ ଆଏଁଖ୍ ମୁଜିଥିଲେ
ଦିହ୍ ସିନା ଯିବା ଲୁହି
ହାତ୍ ନିଁ ଲୋଲେ ଭାତ୍ ଥାଲିଟେ ତ
ନାଇଁ ବାଢ଼ି ଦିଏ କେହି

ଜାଂଗଲ୍ ପକେଇ ରଖିଥିଲେ କାଏଁ
ଦିଶ୍‌ବା କବାର୍ ବୁଡା ?
ପେଟ୍‌କେ ନି ମିଲେ ପଖାଲ୍ ନୁନ୍
ମୁଡ୍‌କେ ନି ମିଲେ ଛତା

ହାଇ ମାରୁଥିଲେ ସରଗୁଁ ନି ପଡ଼େ
ଟୁଁଡେ ପାଚ୍‌ଲା ଫଲ୍
କବାର୍ ନିଁ କଲେ ସାରା ଜୀବନ୍
ହେଉଥିମା କଲ୍‌ବଲ୍

ଧୁକାକେ ଲୁକେଇ ନାଇଁହୁଏ ପରେ

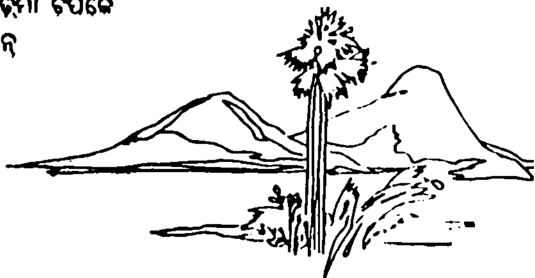
ନାଇଁ ହଲେ ଗଛ୍ ପତର୍
ଅଟ୍‌କି ରହେଲେ ଛଟ୍‌କି ମର୍‌ମା
ନାଇଁ ହୁଏ କିଛି କତର୍

ପକେଇ ରଖିଲେ ଜିନିଷ୍ ଦରବ୍
ହେଇଯାଏସି ତ ପୁହ୍‌ରା
ଝାଲ୍ ନି ବୁହାଲେ କେନ୍‌ତେଇ ପେଟ୍
ଅଏନ୍ ଦିଶ୍‌ବା ଚେହ୍‌ରା ?

ଗଉଦ୍ ପବନ୍ ଚଲୁଛେ ତ ଦିନେଁ
କର୍‌ମା କରୁର୍ କବାର୍
ନିଅଚେ ଦେବା, ନାଇଁ ଅଟ୍‌କେ
ଅଛେ ଯେନ୍‌ଟା ହେବାର୍

ନଦ୍‌ରି ଦେଲେ ବିଦ୍‌ରି ଯିମା
କରିଟାଲ୍‌ମା କାମ୍
ଉହାତ୍ ନି ଯାଏ ମିଲ୍‌ବା ଭାଇ
କାମର୍ ଡାକିପ୍ ଦାମ୍

କାମ୍ ମାହାପୁରୁ ଭୁତା ଦେବ୍‌ତା
କବାର୍ ସେ ଭଗବାନ୍
ଇ ବାଟେଁ ସଭେ ଚଢ୍‌ମା ଟିପିକେ
ନାଇଁ ହେଉଁ ହାନ୍‌ମାନ୍

ବିଷର୍ ଉଷୋ

ସଖାଲ୍ଁ ସଖାଲ୍ଁ କାଠି କରି ମୁଇଁ
ଯାଇଥିଲିଁ ନୂଆ ବଁଧ
କେଂଦୁଗଛ୍ ତଲେ ଟେଁକେର୍ ମାଇଲା
ଆଏଁଖ୍ ନେଇଗଲା ଅଂଧ ହୋ
ଟାକେ ଦୂର୍ଁ ଜୁହାର
ମୁଇଁ ନାଇଁଜାନେ ଟାର ମଂତର ହୋ
ଟାକେ ଦୂର୍ଁ ଜୁହାର

ଆର୍ ଦିନେ ଆମର୍ ଡବାଘର୍ କୁନେ
କଁଟିଆ ଲେଛେଇଦେଲା
ଗୋଡ଼୍ନୁ ମୁଡ଼୍ ତକ୍ ଗୁଟା ଦିହ୍ ମୋର୍
ଖାଲି କନ୍କନ୍ କଲା ହୋ
ଗଲା ଜୀବନ୍ ଉଡ଼ି
ମୁଇଁ ନାଇଁ ଜାନେ ଫୁକିଝାଡ଼ି ହୋ
ଗଲା ଜୀବନ୍ ଉଡ଼ି

ଆର୍ ଥରେ ମୁଇଁ ଖଲିଆ ତୁଲିକେ
ରୁଇ ଯାଇଥିଲି ଧାନ୍
ନାଗ୍ସାପ୍ ମୋର୍ ଗୁଡ଼େଁ ଚାବିଦେଲା
ପଲେଇଗଲା ପରାନ୍ ହୋ
କେନୁ ପାଏତିଁ ଗଦ ?
ମୋତେ ମାଡ଼ିବସ୍ଲା ବିପଦ ହୋ
କେନୁ ପାଏତିଁ ଗଦ ?

କଁଟିଆ କହ କି ଟେଁକେର୍ କହ ହୋ
ନାଗ୍ସାପର୍ ବିଷ୍ କହ
ସମ୍କର୍ ବିଷ୍ କମ୍ ପଛେ ହେବା
ମୁନ୍ଷର୍ ବିଷ୍ ଜହ ହୋ
ତାକେ ନାଇଁନ ଉଷୋ
ସେ ତ କର୍ସି ସର୍ବନାଶ ହୋ
ତାକେ ନାଇଁନ ଉଷୋ

ଏକାକଥା

ସମଲପୁରିଆ ପରଦା ଶାଢ଼ି ଘିନି
ଫିରୁଥିଲି ବର୍ଗଡ଼ୁଁ
ବସ୍ଷ୍ଟେସନ୍ଥିଁ ଭେଟ୍ ପଡ଼ିଗଲ୍ଁ
ବସିଥିଲେ ମୋର୍ ସଢୁ ହୋ
ମୁଇଁ କଲିଁ ଜୁହାର
କାଣା ବସି କରୁଛ ବିଚାର ହୋ
ସଢୁ ଘର୍କେ ଚିଲ୍

ଶୁନିଥିବ ସଢୁ ସାନ୍ ପୋ ଆମର୍
ଇଥର ହେଇଛେ ଫେଲ୍
ମଝିଆଁ ପିଲାଟା ଏକ୍ଟର୍ ହେବା ବଲି
ଚଲାଲା ନିଜର୍ ଖେଲ୍
ଇଠାନୁ ସେଠାନୁ ହାତ୍‌ଉଧାରି କରି
ଚଘ୍ଲା ବଂବେଇ ମେଲ୍
ଇହାଦେ ଭାବୁଛେଁ
ଫାଁଟ୍‌ପରାନି ପୁଷି
କେନ୍ଆଡୁ ଦେମି କଂତର ହୋ
ସଢୁ ଇଟା ତ କଥା
ଇଥିର୍ ଲାଗି ମୋର୍ ଯେତେ ଚିଂତା ହୋ
ସଢୁ ଇଟା ନ କଥା

ମୁଇଁ ଡାକ୍ଲି କହେଲି
ମୋର୍ କଥା ଭିଲ୍ ଏକା
ଚାଷ୍ କଲି ଚାଏର୍ ଏକର
ବିହନ୍ ମିଲ୍ଲେ ପାଏନ୍ ନାଇଁ ମିଲେ
ପାଏନ୍ ମିଲ୍ଲେ ନାଇଁ ସାର
ବଡ଼ଖା ଝି'କେ ମୋର୍
ବଟେଇ ଦେମି ବଲି
ଇଛେନ୍ ଖୁଜୁଛେଁ ଦଶ୍ ହଜାର ହୋ
ସବୁ ବିପରି ଆସି
ମୋର୍ ମୁଡ଼୍ ଉପରେ ପଡ଼ିଛେ ବସି ହୋ
ସବୁ ବିପରି ଆସି

ଡିବାର ତେଲ

ମୁଇଁ ନିଜେ ଡିବାର୍ ତେଲ୍ ହେଇ ମିତ
ଉଜିଆ କର୍ଲିଁ ତତେ
ହେଥିର୍ ଲାଗି ସିନା ଉଥାଁସି-ଅଁଧାରେ
ବାଟ୍ ନାଇଁ ଦିଶେ ମତେ

ହବଡ଼େଇ ହେସିଁ ଖାଲେ ଡିପେ ମୁଇଁ
ଆଏଁଖି ଥିଲେ ମିଶେ ଅଂଧା
କାହାକେ ବୁଝାମି କାହାକେ କହେମି
ଇଟା ତ ମସ୍କୁଲ୍ ଧଂଦା
ଇ ସବୁ ଶୁନ୍ଲେ
କିଏ କାହିର୍ ଲାଗି
ମୋର୍ କଥା କର୍ବା ପରତେ ?

ଧୁକା ଗରଡ଼ି ବେଲେ ହେଲିଁ ବାଟ୍ ବନା
ଶୁଷେଁ ଶୁଖିଗଲା ଟେଟି

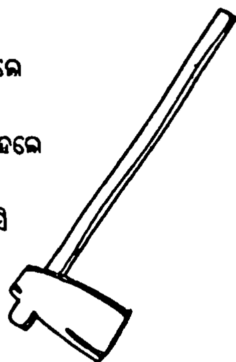
ଯାହା ରଖିଥିଲିଁ ନିଜର୍ ବଲି କରି
ନେଇଗଲେ ସଭେ ବାଟି
ଇ କଥା ଶୁନ୍ଲେ
ଲୁକେ ଦ୍‌ଗା ଦେବେ
ସାଗିଦେଲା ନିଜର୍ ହାତେଁ

କିଛି ତ ନାଗଁନ ପାଶେପନ୍ତେ ମୋର୍ ·
ଆଶ୍ରେ କରି ଯିମି ଚଲି
ଲିଭିଯିମି ଜାନି ଆଖିରି ମୁହ୍ଡ଼ା
ଜୋର୍ସେ ଉଠୁଛେଁ ଜଲି
ଇ ସବୁ ଦେଖିଲେ
ଦେଖନ୍ହାରିମାନେ
ହୁର୍ଗୁନି ହେବେ କାଏଁ ସତେ ?

ଏକ୍ଠା

କେରି କେରି ପଟ ପଟେଇଦେଲେ ହୋ
ହେବା ବାଗ ହାତର୍ ଗଣି
ଜନ୍‌ଜନ୍ କରି ଗୁନ୍ତୁଡ଼ାଟେ ହେଲେ
ରହେମା ସଭେ ମିଳିମିଶି
କିଛି ନାଇଁ ରହେ ସବୁ ଦିନର୍ ଲାଗି
ରହିଥିସି ଖାଲି ନାଁ
ପେଟ୍ର୍ ଗୁମର୍ କେହି ନାଇଁ ବୁଝନ୍
ବୁଝୁଥିସି ଖାଲି ମାଁ
ଝାଲ୍ ବୁହିବୁହି ବେଲ୍ ବୁଡ଼ିଗଲେ
ଦେଖ୍‌ମା ମାଥାଁର୍ ହଁସି

ଏକଲା ଦୁବ୍‌ଲା ବାଟ୍ ଚାଲୁଥିଲେ
ଲାଗୁଥିସି ପରେ ଡର୍
ସମ୍‌କର୍ ସାଂଗେ ଝାର୍‌କେ ଗଲେ ଭିଲ୍
କରିଦେସି ସେନ ଘର୍
ଯେନ୍ ଥାଡ଼େ ଯିମା ମୁନୁଷ୍ ପାଏମା
ନୁହୁଁ ଆମେ ପର୍‌ଦେଶୀ

ହଡ଼ି ଏଡ଼େ ମୁହଁ କରି ବସିଥିଲେ
ସରିଯିବା ସିନା ବେଲ୍
ପାଁଚ୍‌ଟା ଥାଁଗ୍‌ଠି ଏକ୍‌ଠା ନି ହେଲେ
ନାଇଁ ମାଷି ହୁଏ ଡେର୍
ରେଡ଼ି ଚଲୁଥିଲେ ଠୁଡ଼ି ଚଲୁଥିସି
କାଏଁ ଯେ ରହେମା ବସି ?

ଉନ୍ନିଦ୍ରା

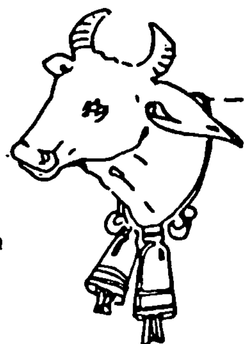
ଇ ରାତିର୍ ତରା-ଫୁଲେ
ଜିଏ ଦେଇଛେ ଲେଖିରେ
ନାଇଁପାରେଁ ପଢ଼ି ମୁଇଁ
ପଢ଼ା ନାଇଁ ଶିଖିରେ

ତରାମାନଙ୍କୁ ଯୁଡ଼ି ଯୁଡ଼ି
ଲେଖିଛୁ ଯେନ୍ ଚିଠି ତୁଇ
ନାଇଁଜାନେ ପଢ଼ି ମୁଇଁ
ପଡ଼ିଛେ ନିଶାନି ଗୁଟେ
ଇଠାନୁ ସରଗ୍ ତକ୍
ନାଇଁପାରେଁ ଚଢ଼ି ମୁଇଁ
ଦେଖୁଛେ ଇ ଛିନା ଘର୍
ଅଛେ ମୋର୍ ସାଖୀରେ

ଠକି ଦେଇ କରି କାହିଁ ପଲାଲୁ ଯେ
ନାଇଁ ଆସ୍‌ଲୁ ତ ଫିରି
ତତେ ଟାକି ଟାକି ରହିଛେଁ ଅଟ୍‌କି
କାହିଁ ଯିମି ଖୁଜି ନୁରି
ତୋର୍ କଥା ସୁମ୍‌ରି
ଜପାମାଳି କରି
ମୁଇଁ ଏକ୍‌ଲା ତତେ
ସପ୍‌ନେ ଦେଖ୍‌ତିଁ ଯେ
ଝୁମ୍‌ରା ନାଇଁନ ବାଜିରେ
ଇ ରାତିର୍ ତରା-ଫୁଲେଁ
ତୁଇ ଦେଇଛୁ ଲେଖିରେ

ଆମେ ସଭେ

ଛିନା ପଡ଼ିଗଲା ଖୁଲି ଟେ ପିଲେ
ଛିନା ପଡ଼ିଗଲା ଖୁଲି
ଜନା ପଡ଼ିଯିବା କିଏ କେନ୍ଠାନେ
ଗାଆଁକେ ପାର୍‌ବ କାଏଁ ଭୁଲି ବୋ ପିଲେ
ମାଆଁକେ ପାର୍‌ବ କାଏଁ ଭୁଲି ?

ଖଲାକେ ଲାଗିଛେ ବର୍‌ଛା ଡୁଲି
ଡୁଲିକେ ଲାଗିଛେ ପୁର୍‌କି କଁଟା
ପଲ୍ହା ରୁଇ ରୁଇ
ଧାନ୍ ଦାଇ ଦାଇ ,
କେପ୍‌ସି ଯାଉଛେ ଧାଂଗ୍‌ରି ଝଁଟା
କମେଇ ବଢ଼େଇ କରି ଚଲିଛେ ଦୁନିଆ
ସମିଆ ଯାଉଛେ ଚାଲି ଟୋ ପିଲେ
ସମିଆ ଯାଉଛେ ଚାଲି

ସଭେ ଗୁଟେ ଠାନେ ଜମା ଭାଇମାନେ
ସଭେ ଗୁଟେ ଠାନେ ଜମା
ଏକ୍‌ଜମାଲି ଆମେ ଗୁଟେ ମାଆଁର୍ ପୋ

ମିଲିମିଶି ରହିଥିମା
ମନ୍ ଆଡୁ ଦେଖ୍‌ଲେ ସଭେ ସୁଁଦ୍‌ରୀ
କାଏଁ ଗୁରା କାଏଁ କାଲା ଭାଇମାନେ
କାଏଁ ଗୁରା କାଏଁ କାଲା

ରାଏତ୍ ସରିଗଲେ ଦିନ୍ ହଉଥିସି
ରାଏତ୍ ସରିଗଲେ ଦିନ୍
ଗୁଟେ ମୁର୍‌ଧାର ଲୋକ୍ ଆମେ ସଭେ

ରଂଗ୍ ଖାଲି ଭିନ୍ ଭିନ୍ ଭାଇମାନେ
ଭାଷା ଖାଲି ଭିନ୍ ଭିନ୍
ଘରକୁନେ ଲୁଚି ନାଇଁ ରହିପାରୁଁ
ଟାଏଟ୍ କବାଟ୍ ସବୁ ଢିଲି
ଚାଲୁଥିଲେ ବାଟ୍
ଛିନ୍ଛାନ୍ ଛାଟେ ଛାଟ୍
ଜରୁର୍ ଉଡ୍‌ସି ଧୂଳି ବୋ ପିଲେ
ଜରୁର୍ ଉଡ୍‌ସି ଧୂଳି

ନୂଆଁ ଧାନ୍

ନୂଆଁ ଧାନ୍ ଖେଡ଼ା ଖେଡ଼ାରେ ଭାଇ
ନୂଆଁ ଧାନ୍ ଖେଡ଼ା ଖେଡ଼ା
ଶୁଖା ଭଠାଇଁ ଭ ସୁନା ଫଲିଛେ
ବାଧି ଦେମା ନୂଆଁ ପୁଡ଼ାରେ ଭାଇ
ବାଧି ଦେମା ନୂଆଁ ପୁଡ଼ା

ଲିପି ପୁଛିକରି ଘର ଦୁଆର
ଲଖ୍ମୀ ଠାକୁରାନୀ ବଂଦନା କର
ଦିନ୍ ଯାଉ ଚାଲି
ନାଚି ଗାଇ ଖେଲି
ଆଜିର ଯୁଆନ୍ କାଲ୍‌କେ ବୁଢ଼ା

କାଏଁ ଧୁକା କାଏଁ ଖରା ଝାଉ
ଗଲେ ପଛେ ଜୀବନ୍ ଯାଉ
ଧାନ୍ ଆମର୍ ଜାନ୍‌ରେ ଭାଇ
ଧାନ୍ ଆମର୍ ମାନ୍
ବେଉନା ଆଟେଁ ମାଲେ ବାହାଲେ

ଫଲାମା ଫସଲ୍ ଦିହଗ୍ ଝାଲେ
ଦେଖ୍ଲା ଲୁକେ ଖିସେଇଦେବେ
ବୁଝ୍‌ବେ ଆମର୍ ଟାନ୍‌ରେ ଭାଇ
ବୁଝ୍‌ବେ ଆମର୍ ଟାନ୍

ଆମେ ଦୁହେଁ ଗୁଟେ ମାଆଁର ପୁତ
ତୁଇ ଝୀକର୍ ମୁଇଁ ଗାଆଁର୍ ଦୂତ
ଗାଇଗାଇ ଗାନା
ତାରେ ନାରେ ନାନା
ବୁଲୁଥିମା ଦୁହେଁ ପଡ଼ାକେ ପଡ଼ା
ସଭେ ମିଲି ମିଶି
ଗୁଟେ ଠାନେ ବସି
ଖାଏମା ରଥର ଲିଆ ଉଖୁଡ଼ା

କଥାଟେ

କାହାକେ ନାଇଁ କହେବୁ
କହେମି କାନେ କଥାଟେ
ନାଇଁ କହେଲେ ମନ୍ ଭିତ୍‌ରେ
ରହିଯିବା କଥାଟେ

ଅଦାର୍ ବେଉସା କ ମି ଯେ
ମୁଲେଇ ଆନ୍‌ସି ଟଂଗା
ବଡ୍ ନବ୍‌ଲିର୍ ସପନ୍ ଦେଖ୍‌ସି
ଘର୍ ଯା'ର୍ ଦର୍‌ଭଂଗା
ଜାନିବୁ ଟଏଲେ କହେଇ ଦେ ମତେ
କାହିଁଲାଗି ଦେସନ୍
ଶାଗ୍ ତୁହୁରିକେ ବଟାଟେ ?

କାହାକେ ନାଇଁ କହେବୁ
କହେମି କାନେ କଥାଟେ
ରୁପାର୍ ଥାଲିନ ଭାତ୍ ବାଢ଼ିଦେଲେ
କେତେବେଲେ ନାଇଁ ରୁଚେ ?
କେତେବେଲେ ମନ୍ ଫିର୍‌ଫିରି ମିତାନ୍
ଉଡ଼ି ବୁଲୁଥିସି ଉଁଚେ ?

ଜାନିବୁ ଟଏଲେ କହେଇ ଦେ ଘାଏ
କେନ୍‌ତା ବସି ବସି
ମତେ ଲାଗୁଥିସି ଅଥାଟେ
ହସୁଥିଲି ମୁଇଁ ଗାଉଥିଲି ଗାନା
ଟିକ୍ ଦାହାଁ ଦାହାଁ ତାରେ ନାରେ ନାନା
ହେଇଗଲା କାଣା
ନାଇଁ ପଡ଼େ ଜନା
ଗୁଡ଼େଇ ହଉଛେ ଚିଂତାଟେ
କାହାକେ ନାଇଁ କହେବୁ
କହେମି କାନେ କଥାଟା

ମନର୍ ଘର୍

ସବୁ ନଂଗଲଧରା ବଲରାମ୍ ନୁହଁନ୍
ସବୁ ଧନୁଧାରା ରାମ୍
ଟେଁଟେନ୍ ଗଛର୍ ପତର୍-ଗନ୍ତି
ନୁହେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କାମ୍

ସବୁ ବଉଲ୍ ଯଦି ଆମ୍ ହଉଥିତା
ଗଛ୍ କାଏଁ ପାଏତା ବୁଦ୍ଧି ?
କିଛି କଷ୍ଟି ଟେଲୁଁ ସୁଗ୍‌ନୁଟି ଯାଏସି
ପାଚ୍‌ଲେ ଯାଏସି କୁହି

ସବୁଠାନେ ସବୁ ଧାନ୍ ନାଇଁ ହୁଏ
ଇ କଥାଟା ଯଦି ଜନା
ଭଲ୍‌ଥିଁ ଭେଲୁଆଁ ଲାଗିଗଲେ ମିଶେ
ନାଇଁ ହଅଁ ଦୁଖ୍‌ମନା

ଗାଡ଼୍ କୁଡ଼ିକଣି ଥିଁଠି ତୁପିଦେଲେ
କୁଡ଼ାଟେ ତ ଯିବା ଉସ୍‌ରି
ଫୁଲ୍ ଫଲ୍ ଚିଂତା ଗଛ୍ କର୍‌ବା ନ
ଆମେ ଦେଲେ ମିଶେ ପାସ୍‌ରି

ପରକୁତି ଅନ୍‌ସାରେ ଚଲୁଛେ ପୁରଥୀ
ମନୁସ୍ ଇଠାନେ ପହୁନା
ଥୁଡ଼େ ଦିନର୍ ଲାଗି ଥାକ୍‌ମା ଇନ ଯେ
କାଁ କରି ବିଧ୍‌ନା ବାନ୍ଧୁନା ?

ଯିବାର୍ ଲାଗି ତ ଆସିଛୁଁ ଇନ୍‌କେ
ଉଛ୍‌ଲି ପଡ଼୍‌ମା ଦିନେ
ଗଲା ଉଦ୍‌ରୁ ବି ଯୋର୍ ପଦୃଥ୍‌ମା
ଉନିଆ ଲୁକର୍ ମନେ

ପଥର୍ ଇଟାର୍ ହବ୍‌ଲି ନି ରହେ
ଅସଲ୍ ମନର୍ ଘର୍
ସବୁ ଘର୍ ନୁହେଁ ରହେବାଯ୍ ଠାନ୍
ସବୁ ମନ୍ ବରାବର୍

ମିଠା କଥା

କେନ୍‌ତା ରକ୍‌ମେ ଧୁଇଲେ କହ ତ
କୁଇଲାନୁ ଯିବା କଲା ?
ଯେନ୍‌ତା ରକ୍‌ମେ ଧୁଇଲେ ନି ଛାଡ଼େ
କେତେ ଜାତିର୍ ମଏଲା

ଗୁଟେ ତ ଦିହର୍ ରାଶି ଆରୁ ଜାଇ
ଦୁସ୍‌ରା ମନର୍ ପାପ୍
ରଗଡ଼ି ଘଷିକରି ଯେତେ ଧୁଇଲେ ବି
ନାଇଁ ହୁଏ କେଭେଁ ସାଫ୍

ସାବୁନ୍ ପାନିଥିଁ ବତ୍‌ରେଇ କରି
ଯେତେ ଥଥ୍‌ରାଲେ ପଥ୍‌ରେଁ
ନାଇଁ ଲିଭିଯାଏ ଅପ୍‌ମାନ୍ ଚିନ୍‌ହା
ରଁଚି ଯାଇଥିସି ଭିତ୍‌ରେଁ

ଗୁଂଦାଲ୍ ପାନିଥିଁ ଦୁଇ ବୁଡ଼୍ ଦେଲେ
ଦିହୁଁ ନାଇଁ ଛାଡ଼େ ମଲି
ଦୁଇ ପଦ୍ ମିଠା କଥା ଶୁନି ଦେଲେ
ଉଲ୍‌ଗୁନା ଦେସି ଭୁଲି

କଥାଥିଁ କାଟ୍‌ଲେ କଥାଥିଁ ମାଜ୍‌ଲେ
ଛାଡ଼ିଯିବା ସବୁ ଦାଗ୍
ମନର୍ ମଏଲା ଛଡ଼ାବାର୍ ଲାଗି
ମିଠା କଥା କହି ଲାଗ୍

ସଜା

ଭଏ ତ ଲାଗେଁ ମରିଯିବା ରେ
ଇଟାର୍ ଗୁଟେ ଗାଲେଁ ଚୁନ୍
ଆଉର୍ ଗୁଟେ ଗାଲେଁ କଲା

ଫଲାମା ଫସଲ୍ ଦିହର୍ ଝାଲେ
ଦେଖିଲା ଲୁକେ ଖିସେଇହେବେ
ବୁଝ୍‌ବେ ଆମର୍ ଟାନ୍‌ରେ ଭାଇ
ବୁଝ୍‌ବେ ଆମର୍ ଟାନ୍

ଆମେ ଦୁହେଁ ଗୁଟେ ମାଆଁର ପୁତ
ତୁଇ ଝାଁକର୍ ମୁଇଁ ଗାଆଁର୍ ଦୂତ
ଗାଇଗାଇ ଗାନା
ତାରେ ନାରେ ନାନା
ବୁଲୁଥିମା ଦୁହେଁ ପଡ଼ାକେ ପଡ଼ା
ସଭେ ମିଲି ମିଶି
ଗୁଟେ ଠାନେ ବସି
ଖାଏମା ରଧାର ଲିଆ ଉଖୁଡ଼ା

କଥାଟେ

କାହାକେ ନାଇଁ କହେବୁ
କହେମି କାନେ କଥାଟେ
ନାଇଁ କହେଲେ ମନ୍ ଭିତ୍‌ରେ
ରହିଯିବା ବଥାଟେ

ଅବାର୍ ବେଉସା [illegible] ସେ
ମୂଲେଇ ଆନ୍‌ସି ତଂଗା
ବଡ଼୍ ନବ୍‌ଲିର୍ ସପନ୍ ଦେଖିସି
ଘର୍ ଯା'ର୍ ଦର୍‌ଭଂଗା
ଜାନିବୁ ବେଏଲେ ଚନେଇ ଦେ ମତେ
କାହିଁର୍‌ଲାଗି ଦେସନ୍
ଶାଗ୍ ତୁହୁରିକେ ବତାଟେ ?

କାହାକେ ନାଇଁ କହେବୁ
କହେମି କାନେ କଥାଟେ
ରୁପାର୍ ଥାଲିନ ଭାତ୍ ବାଢ଼ିଦେଲେ
କେତେବେଲେ ନାଇଁ ରୁଚେ ?
କେତେବେଲେ ମନ୍ ଫିର୍‌ଫିରି ମିତାନ୍
ଭଡ଼ି ବୁଲୁଥିସି ଉଁଚେ ?

ଜାନିବୁ ବେଏଲେ ଚନେଇ ଦେ ଘାଏ
କେନ୍ତା ବସି ବସି
ମତେ ଲାଗୁଥିସି ଅଥାଟେ
ହସୁଥିଲି ମୁଇଁ ଗାଉଥିଲି ଗାନା
ତିକ୍ ଦାହାଁ ଦାହାଁ ତାରେ ନାରେ ନାନା
ହେଇଗଲା କାଣା
ନାଇଁ ପଡ଼େ ଜନା
ଗୁଡ଼େଇ ହଉଛେ ଚିଂତାଟେ
କାହାକେ ନାଇଁ କହେବୁ
କହେମି କାନେ କଥାଟା

ମନର୍ ଘର୍

ସବୁ ନଂଗଲ୍‌ଧରା ବଲରାମ୍ ନୁହେଁନ୍
ସବୁ ଧନୁଧାରୀ ରାମ୍
ଟେଁଟେଲ୍ ଗଢର୍ ପଟର୍-ଗଲ୍‌ତି
ନୁହେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କାମ୍

ସବୁ ବଉଲ୍ ଯଦି ଆମ୍ ହଉଥିତା
ଗଛ୍ କାଏଁ ପାଉତା ବୁଦ୍ଧି ?
କିଛି କଷି ବେଲୁଁ ସୁଗ୍‌ଲୁଟି ଯାଏସି
ପାଚ୍‌ଲେ ଯାଏସି ବୁଦ୍ଧି

ସବୁଠାନେ ସବୁ ଧାନ୍ ନାଇଁ ହୁଏ
ଇ କଥାଟା ଯଦି ଜନା
ଭଲ୍‌ଥିଁ ଭେଲୁଆଁ ଲାଗିଗଲେ ମିଶେ
ନାଇଁ ହଉଁ ଦୁଖ୍‌ମନା

ଘାଡ୍ କୁଡ଼ିକଣି ଥୀଠି ତୁପିଦେଲେ
କୁତାଟେ ତ ଯିବା ଉସ୍‌ରି
ଫୁଲ୍ ଫଲ୍ ଚିଂତା ଗନ୍ଧ୍ କରବା ନ
ଆମେ ଦେଲେ ମିଶେ ପାସ୍‌ରି

ପର୍‌କ୍ରୁତି ଅନ୍‌ସାରେ ଚଲୁଛେ ପୁର୍‌ଥୀ
ମୁନୁସ୍ ଇଠାନେ ପହୁନା
ଥୁଡ଼େ ଦିନର୍ ଲାଗି ଥାକ୍‌ମା ଇନ ଯେ
କାଁ କରି ବିଧ୍‌ନା ବାନ୍ଧୁନା ?

ଯିବାର୍ ଲାଗି ତ ଆସିଛୁଁ ଇନ୍‌କେ
ଉଛ୍‌ଲି ପଡ଼୍‌ମା ଦିନେ
ଗଲା ଉଦ୍‌ରୁ ବି ସୋର୍ ପତୁଥ୍‌ମା
ଉନିଆ ଲୁକର୍ ମନେ

ପଥର୍ ଇଟାର୍ ହବ୍‌ଲି ନି ରହେ
ଅସଲ୍ ମନର୍ ଘର୍
ସବୁ ଘର୍ ନୁହେଁ ରହେବାଏ ଠାନ୍
ସବୁ ମନ୍ ବରାବର୍

ମିଠା କଥା

କେନ୍‌ତା ରକ୍‌ମେ ଧୁଇଲେ କହ ତ
କୁଇଲାନୁ ଯିବା କଲା ?

ଯେନ୍‌ତା ରକ୍‌ମେ ଧୁଇଲେ ନି ଛାଡ଼େ
କେତେ ଛାତିର୍ ମଏଲା

ଗୁଟେ ତ ଦିହର୍ ରାଶି ଆରୁ ଛାଇ
ଦୁସ୍‌ରା ମନର୍ ପାପ୍
ରଗଡ଼ି ଘଷିକରି ଯେତେଁ ଧୁଇଲେ ବି
ନାଇଁ ହୁଏ କେଭେଁ ସାଫ୍

ସାବୁନ୍ ପାନିଥିଁ ବଟ୍‌ରେଇ କରି
ଯେତେ ଥଥ୍‌ରାଲେ ପଥ୍‌ରେଁ
ନାଇଁ ଲିଭିଯାଏ ଅପ୍‌ମାନ୍ ଚିନ୍‌ହୀ
ରହିଁ ଯାଇଥିସି ଭିତ୍‌ରେଁ

ଗୁଂଦାଲ୍ ପାନିଥିଁ ଦୁଇ ବୁଡ୍ ଦେଲେ
ଦିହୁଁ ନାଇଁ ଛାଡ଼େ ମଲି
ଦୁଇ ପଦ୍ ମିଠା କଥା ଶୁନି ଦେଲେ
ଉଲ୍‌ଗୁନା ନେସି ଭୁଲି

କଥାଥିଁ କାଟ୍‌ଲେ କଥାଥିଁ ମାଜ୍‌ଲେ
ଛାଡ଼ିଯିବା ସବୁ ଦାଗ୍
ମନର୍ ମଏଲା ଛଡ଼ାବାର୍ ଲାଗି
ମିଠା କଥା କହି ଲାଗ୍

ସଜା

ଇଏ ତ ଲାଗେଁ ମରିଯିବା ରେ
ଇତାର୍ ଗୁଟେ ଗାଲେଁ ଚୁନ୍
ଆଉର୍ ଗୁଟେ ଗାଲେଁ କଲା

ଆମର୍ ଗାଆଁର୍ ଇଏ ଦୁକାନ୍‌ଦାର୍ ହୋ
ଦେଲା ·ବେଲେ କମ୍
ନେଲା ବେଲେ ନେସି ଜନ୍ଦ
ନପାଟଉଲାଥିଁ ମାହାଠକ ଇଏ
ଇନ୍ତା ଝନେକେ
କାଣା କରାଯିବା ବନ୍ଦ ?
ଇତାକେ ପିଁଧାମା ପଁଦେଇ-ମାଳା

ଇ ବିଚ୍‌ରା ଗାଆଁର୍ ଧନୀ ମାହାଜନ୍
ଗରିବ୍ ଅଇରି
ନିଜେଁ ମାରୁଥିସି ମଜା
ଲୁକେ ମଲେ ଗଲେ ପର୍‌ବାଏ ନାଇଁ
ଇନ୍ତା ଝନେକେ
କାଣା ଦିଆଯିବା ସଜା ?
ଇତାର୍ ବେଁକେ ବାଁଧମା ଘୁଇଘୁରା

ଇ ଚାଂଦ୍‌ଲୁ ବୁଢ଼ା ଇଂଦ୍‌ପଁଦିଆଟେ
ସବୁବେଲେ ଖାଲି
ପରହର୍ ଚୁପ୍‌ରା-କୁଟା
ଇ ଘରର୍ ବବା ସେ ଘରର୍ କକା
ନିଜେଁ ନିଜର୍ ଥୁକ୍-ଚଟା
କେନ୍‌ତେଇ ଇତାକେ
କରିଦେମା ହଟ୍‌ହଟା ?
ଇତାର୍ ଟୁଁଡେ ଦେଇଦେମା ତାଲା

କହିଥିଲ

କହିଥିଲ ଆଏମି ବଲି, ନାଇଁ ଆଏଲ ତ
କହିଥିଲ ଗାଏମି ବଲି, ନାଇଁ ଗାଏଲ ତ
ମୁଇଁ ତୁମର୍ ବାଟ୍‌କେ ଦେଖି
ରହିଛେଁ ଟାକି
ଗଲାଥରର୍ ଅଧାକଥା ନାଇଁ ସାଏଲ ତ

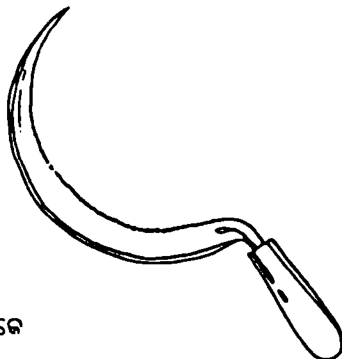
ଦିନ୍‌ରାଏତ୍ ଲାଗ୍‌ସି ନୁରା, ଝୁମ୍ରା ମଲାନ

କହିଥିଲ ସାତ୍‌ଦିନ୍ ବଲି, ମାସେ ଗଲା ନ
ତୁମ୍‌କୁ ମୁଇଁ ଖୁଜି ଖୁଜି
ପାର୍‌ମି ବୁଝି
ଇଥର ବି ମାଗ୍‌ଲା-ଛୁଟି ନାଇଁ ପାଏଲ ତ

ତୁମର୍ କଥା ପଡ଼୍‌ଲେ ଇନ
ଯାଏସିଁ ମୁଇଁ ରୌଧ
ବିନା ଦୁଷେ କାନ୍ଦିର୍ ଲାଗି
କରିଛ ମତେ ବଂଦି

ଇଥର ଯେନ୍‌ତେଇ ଦେଲେ
ଏକ୍‌ଲା ଗଲେ
ଇ ଜୀବ୍‌ନେ ଆଉର୍ ମତେ
କଥା କହେଲ ତ
ଜାନି ଥି ଏକ୍‌ଲା ତୁମେ
ମଜା ମାଏଲ ତ
କହିଥିଲ ଆଏମି ବଲି, ନାଇଁ ଆଏଲ ତ

ନେତା

'ଦିଅ ଦିଅ' ବଲି ମାଗୁଥିସି ଖାଲି
ତାକେ ବଲ୍‌ସନ୍ ନେତା
କାଣା ଅଛେ ପାଖେ ଦେଇଦେମା ତାକେ
ମାହା ମସ୍କୁଲ୍ କଥା

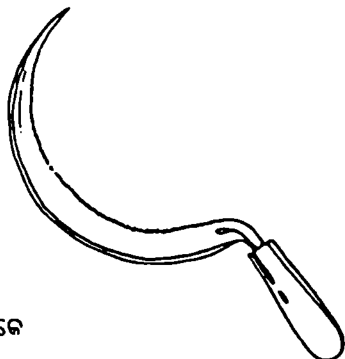
ଦେଇକରି ନୋଟ୍ ଲୁଟି ନେସି ଭୋଟ୍
ନାଇଁ ପାର କାଏଁ ଚିହ୍ନି
ଉପ୍‌ରିଆ ହସି କଥା କହୁଥିସି
ସବେ ତାର୍ ଦଦା ନାନୀ

ପେର୍ ଘାଏ ଯଦି ଆଏବା ପହତି
ଗାଁ ଖୁଲି ହେବା ଠିଆ
କହିଦେମା ତାକି କିଛି ନାଇଁ ବାକି
ଇଠାନୁ ଲେହେଟି ଯା

ନେଲାବାଲା ନେତା କହି କେତେ କଥା
କମ୍ ଦେଇ ନେସି କହ
ଭଟା ଚଲୁଥିଲେ କିଛି ନାଇଁ ମିଲେ
କେନ୍ତା କର୍‌ମା କହ ?

ମାଗ୍‌ନିଆ ଝନେ କେଭେ ଗଲେ ଦିନେ
ନାଇଁ ଦେଇପାରେ ନେତା
ଯଦି ଗାଆଁ କଥା ସଥେଁ ବୁଝୁଥିତା
ନାଇଁ ନେଇକରି ଦେତା

ଦେଲାବାଲା କେହି ଆଖେ ପାଖେ ନାଇଁ
ସାହା ଏକା ମାହାପ୍ରୁ
ସେ ଆମର୍ ନେତା ବସିଛେ ଅଚିଂତା
ଶାସନ୍ କରୁଛେ ଦୂରୁଁ

ନେତା

'ଦିଅ ଦିଅ' ବଲି ମାଗୁଥିସି ଖାଲି
ତାକେ ବଲସନ୍ ନେତା
କାଣା ଅଛେ ପାଖେ ଦେଇଦେମା ତାକେ
ମାହା ମସ୍କୁଲ୍ କଥା

ଦେଇକରି ନୋଟ୍ ଲୁଟି ନେସି ଭୋଟ୍
ନାଇଁ ପାର କାଏଁ ଚିହ୍ନି
ଉପ୍‌ରିଆ ହସି କଥା କହୁଥିସି
ସଭେ ତାର୍ ଦଦା ନାନା

ଫେର୍ ଘାଏ ଯଦି ଆଏବା ପଲଟି
ଗାଁ ଖୁଲି ହେବା ଠିଆ
କହିଦେମା ତାକି କିଛି ନାଇଁ ବାକି
ଇଠାନୁ ଲେହେଟି ଯା

ନେଲାବାଲା ନେତା କହି କେତେ କଥା
କମ୍ ଦେଇ ନେସି ଚହ
ଇଟା ଚଲୁଥିଲେ କିଛି ନାଇଁ ମିଲେ
କେନ୍ତା କରମା କହ ?

ମାଗ୍‌ନିଆ ଝନେ କେଭେ ଗଲେ ଦିନେ
ନାଇଁ ଦେଇପାରେ ନେତା
ଯଦି ଗାନ୍ଧୀ କଥା ସର୍ଥେ ବୁଝୁଥିତା
ନାଇଁ ନେଇକରି ଦେତା

ଦେଲାବାଲା କେହି ଆଖେ ପାଖେ ନାଇଁ
ସାହା ଏକା ମାହାପୁରୁ
ସେ ଆମର୍ ନେତା ବସିଛେ ଅଚିଂତା
ଶାସନ୍ କରୁଛେ ଦୂରୁଁ

ହେଟଉଥିସିଁ

ନଲିଆ ଖଡ଼ିର୍ ଆମ୍ ଗଛ୍ ତଳେ
ଠିଆ ହେଇଥିଲା ଗୁରୀ
ଯାଉଥିଲିଁ ସେ ବାଟେଁ ମୁଇଁ
ଦେଖ୍‌ଲିଁ ଘାଏ ଝିଂଦିରି
ସତେଁ କାଏଁ ଆସିଛେ ଜନେ
ସରଗର୍ ଅପସରୀ

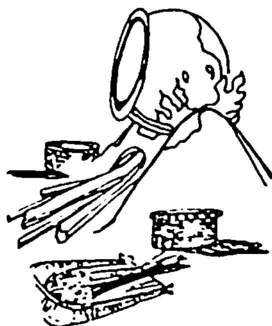
ତାର୍ ଆଡ଼୍‌କେ ଦେଖିକରି
ହେଲିଁ ମୁଇଁ ଠିଆ
ଏତ୍‌କିଥିଁ କାଏଁ ହେଇଗଲା
ମନର୍ ଦିଆନିଆ
ମନ୍‌ଟା ସିନା ଲବାର୍ ହେଲା
ନାଇଁ ବୁଝ୍‌ଲା
ସେ ଯିବା କାଏଁ ମନୁ ?
ନଲିଆ ଖଡ଼ି ସେ ଦିନ ମୁଇଁ
ତାକେ ଦେଖ୍‌ଲା ଦିନୁ

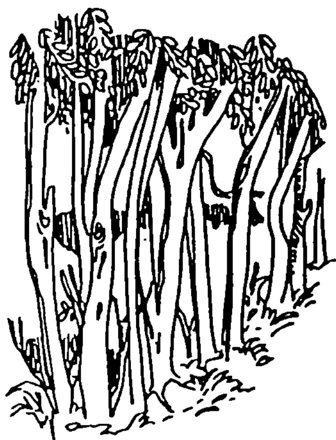
ମନ୍ ହେସି ଘାରି ନାଇଁପାରେଁ ପାସ୍‌ରି
ତାକେ ଦେଖ୍‌ଲା ଦିନୁ
ମତେ ଦେଖି ହସି ପଲେଇ ଯାଏସି
ଉଠି ବସ୍‌ଲା ଠାନୁ

ମୁଇଁ ଦେଖୁଥିତିଁ ଅନିମଉ ତାକେ
ସେ ଦେଖୁଥିତା ଘାଏ ଘାଏ
ଇନ୍‌ତା ହେଲେ କାହାର୍ କାଣା
ବିଗିଡ଼ି ଯାଏତା ସତେ କାଏଁ ?

ମୁଇଁ ନାଇଁ ଜାନେ ସେ ନାଇଁଜାନେ
କେନ୍‌ତା ହେବା ବନେ
ନାଇଁ ଦେଖିଲେ ଦିନେ ପହରେ
ନାଇଁ ଭେଟ୍‌ଲେ ଛନେ
ଜୁମ୍‌ରା ଭାର୍‌ସି ଆଏଁଖି ଭିତ୍‌ରୁଁ
ହେଟଉଥିସିଁ ମନେ

•

ନାଇଁ ଫିରେ

ଯେତେ ହେତାଲେ ମିଶେ
ଯେତେ ଯୋର୍ କଲେ ମିଶେ
ନାଇଁ ଫିରେ ସେ ସମିଆ
ଆର୍ ନାଇଁ ଫିରେ ସେ ବେଲା
ନଦୀର୍ ପାଏନ୍ ବାଗିର୍ ବୁହି
ଗଲା ଯେନ୍‌ତା ଗଲା

କେନ୍‌ତା ସମିଆ ଥିଲା କହ ତ
ସବୁ ଥିଲା ବନେ
ଭୁଖେଁ ଶୁଖେଁ କଲ୍‌ବଲ୍ ହେଇ
ନାଇଁ ଥାଇ ଜନେ
ଯାହା ମିଲୁଥିଲା ଘି' ଗୁରସ୍
ସବୁ ଥିଲା ଖାଁଟି
ଖାଉଥିଲେ ଲୋକ୍ ପେଟ୍ ପୁର୍‌ତେଇ
ସଭେ ବାଁଟିବାଁଟି
ଚାଉଲ୍ ଥିଲା ଅଭଲ୍ ରଙ୍ଗମ୍
ତୁଲିଥି ପରେ ପଡୁଥିଲା
ଖରସି ତଲା ତଲା
ଯେତେ ହେତାଲେ ମିଶେ
ନାଇଁ ଫିରେ ସେ ବେଲା

ଗୁଁଡ଼ିର୍ କଥା କଲମ୍ ଗାଉଁ
ଥିଲା ଆଭର୍ ଜବର୍
ସମ୍‌କୁଁ ଥିଲା ମାଲୁମ୍ ପରେ
ସମ୍‌କର୍ ସବୁ ଖବର୍
ଲୁକାଚୁରା କିଛି ନାଇଁ ଥାଇ
ସବୁ ଥିଲା ଖୁଲା

କୁଟି ଖାଇ, କାଟି ପିଁଧି
ଲୋକ୍ ଚଲୁଥିଲେ ବଢ଼ିଆ
ଦୁଖୀ ଗଁକି ପାଉଥିଲେ
ଥିଲା ଘର୍‌ଉଁ ଅଢ଼ିଆ
ଭୁଜି କାର୍‌ଜି ତିହାର୍ ପରବ୍
ସବୁ ହଉଥିଲା ଭଲ୍
ଏଭର୍ ମିଡାନ୍ ଟିକେଟିକ୍‌କେଁ
ନାଇଁ ଥାଇ କଲ୍‌ବଲ୍
ନାଇଁ ଥାଇ ଏତେ ଚୋର୍ ଡାକୁ
ନାଇଁ ଥାଇ ଏତେ ତାଲା
ଯେତେ ହେତାଲେ ମିଶେ
ନାଇଁ ଫିରେ ସେ ସମିଆ
ଆର୍ ନାଇଁ ଫିରେ ସେ ବେଲା

ଏତ୍କି ଥାଉ

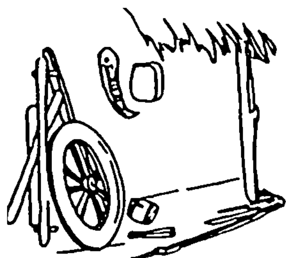

"କାଏଁ ତେଲ ମାଖ୍ଲୁ ନନା ?
ଖୁଷା ଯାଉଛେ ମହକି !
ମହକି ବାଗିର୍ ଘିଚି ନେଉଛେ
ଛାତି ପତ୍ରୁଛେ ଟେକି
ବାଟେବାଟେ ଚାଲିଯିବୁ ନନା ଗା
ନଦୀର୍ ପାଏନ୍ ଲନ୍ଦିକି"

"ଚିହ୍ନାଜନା କିଛି ନାଇଁ
କିଏରେ ଗାଡ଼ର୍ ଗଂଜା
ନାଇଁ ଯିମି ତ କାଁ କରମି ?
ଯାହାକେ ଯାହା ଖଂଜା
ଯା ଚାଲି ଯା ତୋର ବାଟେ ତୁଇ
ନାଇଁ ଦେଖା ଭ ସଉକି"

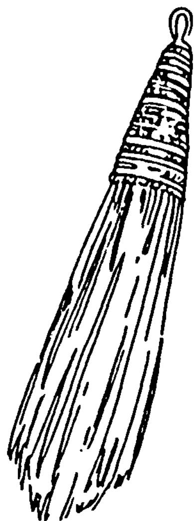
"ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ଧୂଲି ନାଇଁ ଉଡ଼୍ତା
କଥାନୁ ଝର୍ତା ମହୁରେ ନନା
କାଏଁ ଯେ ଭନ୍ତା କଥା କହୁ ?"

"ରୁପାର ଖିର୍ପିନି ମୋର୍
ହଜିଗଲା ହାଟେଁ
ଫସିଥାପିନ୍ଧା ଝୁଲ୍ପିମୁଡ଼ା
ବସିଥିଲା ବାଟେଁ
ଧସି ଧସି ପାଣ୍ଡବେ ଆଣି
ବଏଲା ଶୁନ୍ ନନା
ତୋର୍ ଲାଗି ମୁଇଁ ଘିନିଦେମି

ସୁନାର ଖିର୍‌ପିନି
ମୁଇଁ ବଏଲି ଦରବାର୍ ନାଇଁ
ନାଇଁ ଛେଁକ୍ ମୋର୍ ବାଟ୍
ରସିଆ ପିଲା ଖିସେଇ ଡହଲା
ନାଇଁ ହେଲା ତାର୍ ନାଟ୍
ମୁଇଁ ତ ହାଟର୍ ଜିନିଷ୍ ନୁହେଁ
କିଏ ହେବା ମୋର ଗହକି ?''

''କାଏଁ ଫୁଲ ଖୁସିବୁ ନନୀ ?
ଖୁଷା ଯାଉଛେ ମହକି !
ମୁଇଁତ ନୁହେଁ ତାର୍ ବାଗିର୍
ନାଇଁ ବସିଁ ବାଟ୍ ଛେଁକି
ଦେଖୁବୁ ତ କେନ୍ତା ମୁଇଁ
ନାଇଁ ପାରୁବୁ ଜାନି
ମୁହ୍ଁକେ ଯଦି ଆଡ଼ି ଦେବୁ
ନାଇଁ ପାରୁ ତ ବିନ୍ଧି''

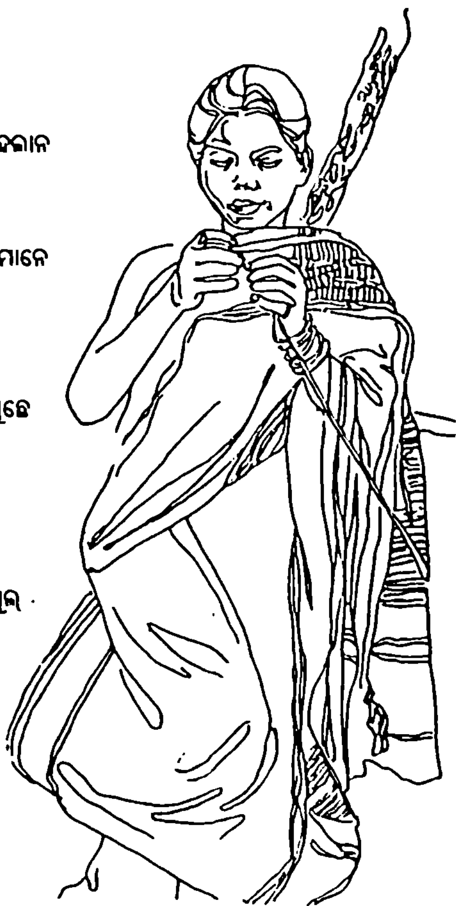

''ଆଜିର ଚିହ୍ନା ଏତ୍କି ଥାଉ
କାଏଲ୍‌କେ ଥିବୁ ଟାକି
ଆଏମି ମୁଇଁ ନେମା କଥା
ଯେତେ ଗହେଲା ବାକି ''

ଡାକ୍ ଢୁଲ୍‌ଢୁଲ

ଡାକ୍ ଢୁଲ୍‌ଢୁଲ୍ ଢୁଲ୍‌ରେ ବାବୁ
ଡାକ୍ ଢୁଲ୍‌ଢୁଲ୍ ଢୁଲ୍
ତୁଇ ମୋର୍ ମଲାଫୁଲ୍‌ରେ ବାବୁ
ତୁଇ ମୋର୍ ମଲାଫୁଲ୍

ଶୁଇଯା'ରେ ଧନମାଲି ନିଶାଭାଏଦ୍ ହେଲାନ
ସୁଲ୍‌ସୁଲିଆ ଧୁବାର୍ ହାତେ
ଡରା ଚିଠି ହେଲାନ
'ଶୁଇପଡ଼ ପିଲାମାନେ ଶୁଇପଡ଼ ସୁନାମାନେ
ସକାଳ୍ ପାହେଲେ ଦେମି
ରଂଗ୍‌ରଂଗିଆ ଫୁଲ୍'

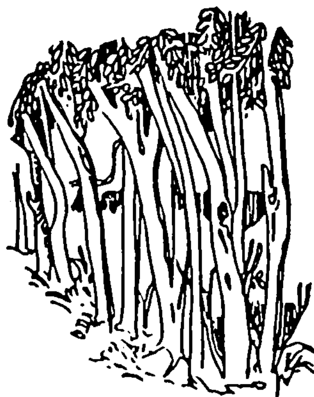
ଶୁଇପଡ଼ ସୁନା ମୋର କକମିନା ଆସୁଛେ
କଲା ବିଟ୍‌ବିଟ୍ ମୁହଁ ତାର୍
ଡର୍‌ଡର୍‌ନିଆଁ ଦିଶୁଛେ
ଶୁଇଥିଲେ ଯିବା ଫିରି
କଲେବଲେ ଡରିଡରି
ସକାଳ୍ ପାହେଲେ ବାବୁ ହଁସବୁ ମୁଲ୍‌ମୁଲ୍ ·
ତୁଇ ମୋର୍ ମଲାଫୁଲ୍‌ରେ ବାବୁ
ଡାକ୍ ଢୁଲ୍‌ଢୁଲ୍ ଢୁଲ୍

ଭେଟ୍

ନଦୀ ନାଇଁପାରେ ଶୁନି ହେ
ପରବତ ନାଇଁପାରେ ଦେଖି
ପରବତ ତଲେ ନଦୀଖଡ଼ି ଭେଟ୍
କିଏ ସେ ନେଇଛେ ଲେଖି ?

ଟାଂଗର୍ ଉପରେ ବସି ଦିନେ ମୁଇଁ
ଧରିଥିଲି ଗରିଲାଠି
ଚମ୍କି ଦେଖ୍‌ଲି ଆରପାଖର୍ ଘାଟେଁ
କାହାର୍ ଉଜଲ୍ ପିଠି
ସେଦିନୁ ସେଠାନେ ସବୁଦିନ ବସି
ରହୁଛେଁ ତାନାକେ ଟାକି
ଅଧା ଦେଖିଥିଲି ଅଧା ଜାନିଥିଲି
ଆଉର୍ ଅଧା ଥିଲା ବାକି

ଆଉର୍ ଦିନେ ଘାଥାଁ ଝୁଲି ଚାଲିଚାଲି
ଯାଉଥିଲି ତଲିପଡ଼ା
ଆରଥାନୁଁ ଆସି କଲେକଲେ ହସି
ଘଲିକେ ମିଲ୍‌କି ଦେଲା
ସେଦିନୁ ସେବାଟେଁ ଘଲେ ଭିଲ୍ ମିଂତ ହୋ
ନାଇଁ ଦିଶେ ତାର୍ ଚାଖି
ନିହେ ହୁଏ ସିନା ଦିଆନିଥା କିଛି
ମନ୍ ମୁଇଁ ଦେଇଛେଁ ବିକି
ଝୁଲି ନାଇଁପାରେ ଶୁନି ହୋ
ପିରଡ଼ା ନାଇଁପାରେ ଦେଖି
ଘାଥାଁ ମଝା ଝୁଲି ତାର୍ ମୋର୍ ଭେଟ୍
କିଏ ସେ ନେଇଛେ ଲେଖି ?

ମକର

ମୋର ମକର କଜ୍ଲା-ଆଖି
ତୋର ମକର ଟେରୀ
ମୋର ମକର ମିଲନ୍ ମିଶନ୍
ତୋର ମକର ଡେରୀ
ତୋର ମକର କୁଆ ହେଲେ ବଉଲ
ମୋର୍ ମକର ଗୀତ୍-କୋଡ଼ିଆ ଶାରୀ

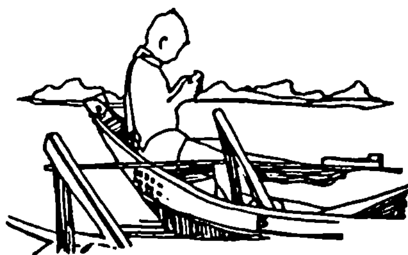
ମୋର ମକରର୍ କଲା ବାଲ୍
ତୋର ମକର ଲାଡ଼ି
ମୋର ମକର ତଉଲ୍ ତାଉଲ୍

ତୋର ମକର ଚଁଡ଼ୀ
ମୋର ମକର ସହରୀ ଝି ବଉଲ
ତୋର ମକରର୍ ନାକେଁ ଗୁନା ତଁଡ଼ି

ମୋର ମକର ସଫାସୁତର୍
ତୋର ମକର ଘୁନ୍ଦୁରୀ
ମୋର ମକର ଫୋଖା ବାଠୋଉ
ତୋର ମକର କୁନ୍ଦୁରୀ
ତୋର ମକର ଛାଂଗଲ୍ଧୁଡ଼ି ବଉଲ
ମୋର ମକର କାମ୍ କରସନ୍ ଦୁଦୁରି

ମୋର ମକର ପାଠ୍ ପଢ଼ସନ୍
ତୋର ମକର ଗଧା
ମୋର ମକର ସବୁ ଜାନ୍ସନ୍
ଅଛେ ତାକର ବୁଧି
ତୋର ମକରର୍ ମୁଣ୍ଡେଁ ଖଲମି ବଉଲ
ତୋର ମକର ସବୁଠାନୁ ଗଦି

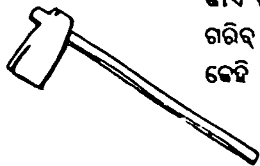

ଭିନ୍‌ଭିନ୍

ଷଦେ ସୁନାଗାର୍ ଠକୁର୍ ଠାକୁର୍
ଏକା ଲୁହୁରାର୍ ପାହାରେ
ଗୁଟେ ଚୁଟେ କାମ୍ ସାରିଦେଲେ
ଦୁନିଆ ବଳ୍‌ବା ଓ୍ୱାହାରେ

ଚଁଟିଆ କେଗ୍‌ସି ଚିଁ ଚାଁ ବଏଲେ
ବାଘ୍ ଛାଡୁଥିସି ଗଡ଼ି
ଅଗାଧୁ ଲୁକର୍ ପାନି ବେଲରି ହୋ
କାଏଁ ଶୁଖା କାଏଁ ଝଡ଼ି
ଗୁଲିହା ମନୁଷ୍ କଥା ଖୁଚୁଥିସି
କାଏଁ ଘରେ କାଏଁ ବାହାରେ

ଚାଟିକେ ମସ୍‌କୁଲ୍ ଚିନି ଗୁଢ଼େ ସିନା
ହାତୀ ଖାଲଦେସି ଡାଲ୍
ମୁରୁଖ୍ ଲୁକର୍ ବହିଁ ବେଲଗି ହୋ
କାଏଁ ଖରାପ କାଏଁ ଭଲ୍
ଗରିବ୍ ଲୁପ୍‌ରା ଦୀନା ଲୁରୁଥିସି
କେହି ନୁହେ ତାର୍ ସାହା ରେ

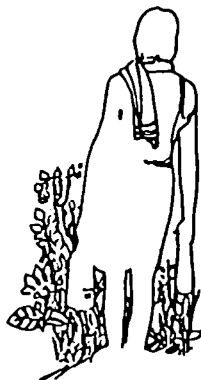
ତୁମର୍ କଥା

ତୁମର୍ କଥା କେଭେ କେନ୍ତା
ପଡ଼୍‌ସି ଆମର୍ ମନେ ହୋ
ବଛର୍ ସାରା ଲାଗ୍‌ସି ନୁରା
ଆଏଲେ ତୁମେ ରହେସ ଘଡ଼େଛନେ ହୋ

ସଦ୍ ଗଲାନ କେଭୁଁ ସରି
ତୁମର୍ କଥା ଝୁରି ଝୁରି
ଲୁହ୍ମ୍-ମରା ବେଢଁଡ୍ ଆମର୍
କାଏଁ ରାଏତ୍ କାଏଁ ଦିନେ ହୋ

ତୁମର୍ ସପନ୍ ଅଧାଭଂଗା
ତୁମେ କେଉଁଟ୍ ଆମେ ଟଂଗା
ସହର୍ ଗାର୍ଥି ପଦ୍ମ ପାଲି
ତୁମର୍ ନାଥିରି ଟେର୍‌ଚା ସବୁଠାନେ ହୋ

ହେତେଭ ହେସି ମାଟି ପାନି
ନାଭନ ତୁମେ ଜାନି ଜାନି
ପେଟ୍ ବିକ୍‌ଲିଆ ଭୁଖା ସଭେ
ତୁମର୍ ମିତାର୍ ନାଭନ କେହି ଝନେ ହୋ

ଚାଷୀ

ବେଲ୍ ଉଦିକରି ହେଲେ ସକାଲ୍
ଖାଇଦେଇକରି ଖୁରେ ପଖାଲ୍
ବୁଲୁଥିସିଁ ତୁଲି ଡୁଲି
ହାତେଁ କୁଡ଼ି ଧରି କାଟି ଦେସିଁ ଘାଗି
କୁମ୍ନା ଭିତରୁ କାଢ଼ି ନେସିଁ ଝୁରି
ନାଚୁଥିସିଁ ତେଗି ଚାଲି

ମୁଇଁ ନଂଗଲଧରା ବଲରାମ୍ ନୁହେଁ
ଦୁଇ ଏକ୍‌ରିଆ ଝନେ. ଚାଷୀ
ଗାଆଁଥି ରହୁନ୍ଧେଁ କୁଡ଼େ ବଛର୍ ହେଲା
ଆଘ ଥିଲିଁ ସୁଖ୍‌ବାସୀ

ଜମିନ୍ ଧଏଲା ଦିନୁ ଅମିନ୍ ଲାଗିଛେ
ସବୁବେଲେ ମୋର୍ ପଛେ
ଜଂଗଲ୍‌ବାଲେ ମୋତେ ଧମ୍‌କେଇଦେଲେ
'ନାଇଁ ଚଢ଼୍‌ବୁ ଇ ଗଛେଁ

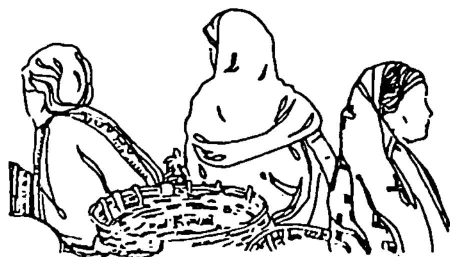
ଶୁଖ୍‌ଲା କେନାଲ୍ ପାଏନ୍ ଥୁପେ ନାଇଁ
ତୁଲିଥିଁ ବାଁଧିଲିଁ ମୁଡ଼ା
ସରକାର୍ ବଏଲା ହେଥିରଲାଗି ଭି
ଦେବାକେ ପଡ଼୍‌ବା ଭଡ଼ା

ସଭେ ସବୁଆଡୁ ମାଡ଼ି ବସିକରି
ଦେଲେନ ଟେଁଟିକେ ଟିପି
ସୋର୍ କରିକରି ବସି ହେଲୁଥିଲେ
ପଡୁଥିସି ଲୁହ ଥିପି

କାଁ କରି ମତେ ଇନ୍ତା ଉହାଦ୍
କରି ଦଉଛନ୍ ଅଥା ?
ଦେଇକରି ଧାନ୍ ପାହାଡ଼୍ ପରମାନ୍
ନାଇଁ କହିପାରେଁ କଥା ।

ମାଏଟ୍ ପାଏନ୍ ଧୁକା ତ ତାଁକିର୍
ତାଁକିର୍ ଗଛ ପତର୍
ଝାଲ୍ ଦେଇଦେଇ ଅଛେଁ ଇନ ଜିଇଁ
ମୋର୍ ତ ଚାଷୀ ଗୁତର୍

ବେଲ୍ ବୁଡ଼ିକରି ହେଲେ ରାଏଦ୍
ଖାଇଦେଇକରି ଥାଲେ ଭାଦ୍
ଶୁଇ ଥିସିଁ ମୁଇଁ ନିଦେ
କିଛି ନାଇଁ ଆସେ କେହି ନାଇଁ ଦିଶେ
ସପନ୍‌ଥି ମିଶେ କେହି ନାଇଁ ପାଶେ
ନାଇଁ ଶୁଭେ କଥା ପଦେ

ଚାଲ୍ ଯିମା

ଚାଲ୍ ଯିମା ଚାଲ୍
ଡଂଗର୍ ତଲୁଁ ଆନ୍‌ମା କାଠି ଝଟି
ଆଉର୍ ଘଡ଼େକେ
ବେଲା ହେବା ଦୁଇ ପହରିଆ ତାତି

ଚାଲ୍ ଯିମା ଚାଲ୍
ପାହାଡ୍ ତରା ତୁଲ୍‌ମା ଫୁଲ୍ କଢ଼ି
କୁଆ ମଏନା କେତ୍‌ନିକେତେ
ଗଛୁଁ ଗଲେନ ଉଡ଼ି

ତୋର୍ ଖୁଷାଥିଁ ଖୁଷିଦେମି
ଫୁଲର୍ ଅଏନ୍ ଝୁଁପା
ମୋର୍ ମନର୍ ଗୁଂଦାଲ୍ ପାଏନ୍
ତୁଇ କର୍‌ବୁ ସଫା

ଜଁଟା ବଁଧେ ଦେଖ୍‌ତ ହାଦେ
ଫୁଟିଛେ ପଦମ୍ ଫୁଲ୍
ପାର୍‌ବୁ ଯଦି ପାଏନ୍‌କେ ପଶି
ତୁଲ୍‌ବୁ ଯେତେ ତୁଲ୍

ତୋର୍ ପନ୍‌ତେ ରୁକି ଦେମି
ଫୁଲ୍ ତଲା ତଲା
ମତେ ତୁଇ ପିଁଧେଇଦେବୁ
ଫୁଲର୍ ବରନ୍‌ମାଳା

ନାଇନ କେହି ଆଖେ ପାଖେ
ଘାଟ୍ ହେଇଛେ ଛିନା
କହ ଦୁଇ ପଦ୍ ମଧୁର୍ କଥା
ଯେନ୍‌ତା କୁସେର୍ ପନା

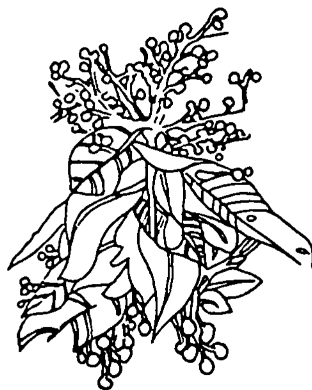
ବୁଗ୍‌ବୁଗାନୁ ବଏଠା କେତେ
ଜଲ୍‌ସି ତରା ରାତି
ତୋର୍ କଥାକେ ହେତଉଥିଲେ
ମନ୍ ଉଠ୍‌ସି ମାତି

ଘିନିଦେମି ତତେ ମୁଦି ଆର୍ ମାଲି
ଘିନି ଦେମି ରୁପା ସୁନା
ମାନି ଚଲୁଥିବୁ ମୋର୍ ସାନ୍ କଥା
ନାଇଁ କରିଦେବୁ ମନା
ଚାଲ୍ ଯିମା ଚାଲ୍
ଦୁହେଁ ମିଶି କର୍‌ମା ଆମର୍ ଘର୍
ତୁଇ ହେବୁ ମୋର୍ କନିଆଁଟିକେଲ୍
ମୁଇଁ ହେମି ତୋର୍ ବର୍

ମହକ୍

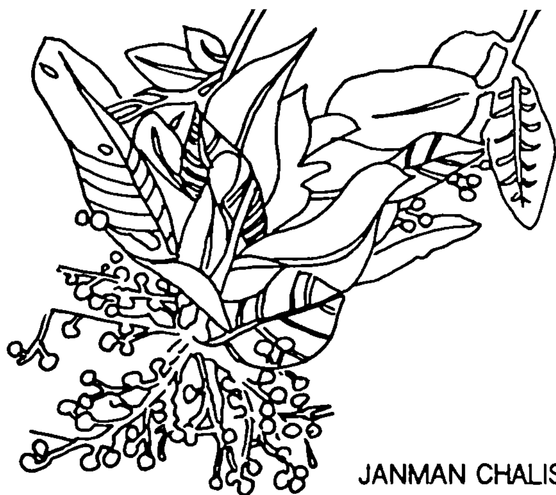

ପୁର୍‌ନି ପତ୍‌ରେଁ ବୁଂଦେ ପାନି
ହୀରା ବାଗିର୍ ଯାହାର୍ ଠାନି
ଘାଏକେ ଛନ୍‌କେ ପଡ଼ିଯାଏସି ତଳେ
ଜୀବନ୍ ମୋର ଯାଉଛେ ସରି
ମିଶେଇ କାଟି ଗୁନି ହରି
ଇଛେନ୍ ଅଛେ, ଇଛେନ୍ ଯିବା ନେଲେ

ଜୀବନ୍ ଯାକର୍ ରୁଷାରୁଷି
ନାକର୍ କାଂଦି ମୁଲ୍‌କି ହଁସି
କାଏଁ ଭଲ୍ କାଏଁ ଅସାର୍ କିଏ କହ
ଉକିଆ ଯଦି ଯିବା ଲିଭି
ଅଂଧାର୍ ଘରେ ଭାବିଭାବି
କାଣା ଛାଡ଼୍‌ମା କାଣା ନେମା
କାଣା ଜମ୍ କାଣା ଜହ

ଫୁଟ୍‌ବା ଫୁଲ୍ ହେଇଛି କଢ଼ି
ଫୁଟି କରି ପଡ଼୍‌ବା ଝଡ଼ି
ମହକ୍ ଟିକେ ରହିଯିବା ଖାଲି
ଫୁଲର୍ ରଂଗ୍ ନୁହେ ସତ୍
ମହକ୍ ଲାଗି ସବୁ ମହତ୍
ରହେସି ଜିଇଁ ମହକ୍ ଅଛେ ବଲି
ମୁଇଁ ଭିର୍
ମହକ୍ ବାଁଟି ବାସ୍‌ନା ବାଁଟି
ବୁଲ୍‌ମି ଚାଲିଚାଲି

JANMAN CHALISA

Dr. Prafulla Kumar Tripathy

Publishers

LARK BOOKS

Subarnarekha Chambers

Bhauma Nagar

Bhubaneswar-751001

Printers

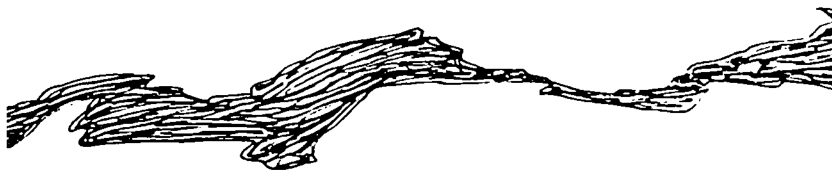
SHOVAN

Acharya Vihar

Bhubaneswar

Price

Rs.5.00

First Edition 1994

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ ୧୯୪୫ ସାଲ୍ ଅଗଷ୍ଟ ମାସର୍ ୨୫ ତାରିଖ୍ ଦିନ ସଂବଲପୁର୍ ଜିଲା ବରଗଡ଼ ସବ୍-ଡିଭିଜନ୍ ଭେଡେନ୍ ଥାନାର୍ ଦେଶ୍‌ଭଟ୍‌ଲି ଗାଆଁନ ଜନମ୍ ହେଇଥିଲେ। ତାଁକର୍ ବାପା ଶ୍ରୀ ଗୌରାଂଗ ତ୍ରିପାଠୀ ମାଁ ଶ୍ରୀମତୀ ରୁକ୍ମିଣୀ ତ୍ରିପାଠୀ। ତାଁକର୍ କାକା ଶ୍ରୀ କଂଦର୍ପ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କର୍ ସାଂଗେ ରହିକରି ସିଆଲ୍‌ଖଂଡ୍‌ହଥାନ ମେଟ୍ରିକ୍ ତକ୍ ପଢ଼ିଲା। ଉପ୍ରୁଁ ସଂବଲପୁର୍ ଗଂଗାଧର ମେହେର୍ କଲେଜ୍ ଥୁଁ ବି.ଏ. (ଅନର୍ସ) ଆର୍ ଏମ୍.ଏ. (ଇଂରିଜି) ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କଲେ। ଉତ୍କଳ ୟୁନିଭରସିଟି ତରଫୁଁ ତାଁକୁ ପିଏଚ୍.ଡି. ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଛେ। ୧୯୬୯ନୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର୍ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ୍‌ଥିଁ ଲେକ୍‌ଚରର୍ ହେଇକରି ପାରଳାଖେମୁଂଡି, ରାଉରକେଲା, ପୁରୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱରନ କାମ୍ କରିଛନ୍।

୧୯୫୫ନୁ ସେ କବିତା, ଗପ, ପ୍ରବଂଧ, ରଚନା, ଶବ୍ଦକୋଷମାନ୍ ଲେଖିଚାଲିଛନ୍ ଆଉର୍ ସେ ସବୁ ପତ୍ରିକାମାନ୍‌କେଁ, ବହି ଆକାରେଁ ଛପାହେଇଛେ। ୧୯୬୫ ଆର୍ ୧୯୬୮ର୍ ବିଷୁବ ପୁରସ୍କାର, ଫେର୍ ୧୯୭୭ର୍ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ତାଁକୁ ଦିଆହେଇଛେ। ୧୯୬୮-୬୯ ବେଲେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଯୁବ ଲେଖକ ସମ୍ମେଳନର୍ ସଂପାଦକ ଥିଲେ। ୧୯୮୭ ସାଲେ ତାଁକର୍ ସମ୍ବଲ୍‌ପୁରି-ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦକୋଷ ବାହାରିଛେ।

ତାଁକର୍ ଲେଖା ଉଣିଆ ବହି: ଅନ୍ୟ ଇଲାକା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କବିତା, ଆୟତନ, ଉଣାଅଧିକ, ନିଜ ସିଂହାସନ, ସପ୍ତାହ ଓ ଅନ୍ୟ ସାତ, ଅମରୀ, ଏ ନଦୀ ଦେ ନୀର, ଘିରଗତି, ଏବଂବିଧ ଛପନ କବିତା, ମାଳିନୀ ପାଇଁ, ଛବିଳ ଅଭିଧାନ, ଓଡ଼ିଆ ବନାନ ଅଭିଧାନ, ଶବ୍ଦନିଧି: ଓଡ଼ିଆ ସମାର୍ଥ ଶବ୍ଦକୋଷ ।

ତାଁକର୍ ଘରର୍ ଠିକ୍‌ନା-ଧନୁପାଲି, ସଂବଲପୁର

....

ଇ ବହିର୍ କଂପ୍ୟୁଟର୍ ଟାଇପ୍ ସେଟିଂ କରିଛନ୍ ପ୍ରସେସ୍ ଏନ୍ ପ୍ରସେସ୍, ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର ବ୍ରିଟ୍ କଲୋନୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୬
ଇ ବହିର୍ ଦାମ୍ ପାଁଏଚ୍ ଟଙ୍କା।
ଡିଜାଇନ୍ କରିଛନ୍ 'ସ୍ମୃତିରେଖା', ଭୁବନେଶ୍ୱର